

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПЕТА СЕДНИЦА
ПРВОГ РЕДОВНОГ ЗАСЕДАЊА
26. мај 2017. године

(Седница је почела у 15.30 часова. председава Маја Гојковић, председник Народне скупштине.)

*
* *

ПРЕДСЕДНИК: Поштоване даме и господо народни посланици, отварам Пету седницу Првог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2017. години.

На основу службене евиденције о присутности народних посланика констатујем да седници присуствује 136 народних посланика.

Ради утврђивања броја посланика присутних у сали, молим да убаците своје идентификационе картице у посланичке јединице електронског система за гласање.

Позив важи за уваженог господина Мркоњића и Карића.

Посланиче Мркоњићу, ја не могу да почнем седницу без вас. Молим вас да убаците картицу.

Нешто није у реду са системом. Систем показује да у сали нема никога.

Молим вас да још једном убаците картице и молим службу ИТ сектора да провери о чему се ради.

Колико ја видим, има нас неочекивано много.

Верољуб Арсић не може да убаци своју картицу, а не може ни реч да добије. Дакле, молим службу да утврди о чему се ради.

Реч има народни посланик Верољуб Арсић.

Изволите.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Даме и господо народни посланици, поштована председнице, сумњам у исправност електронског система и замолио бих да, у складу са Пословником, тражите од стручне службе да пребројавањем утврди број присутних народних посланика.

ПРЕДСЕДНИК: Молим службе да пребројавањем утврде број посланика присутних у сали и томе да приступе одмах.

Молим оне који не желе да буду пребројани да напусте салу, иначе ће сви морати да буду пребројани, јер не ради електронски систем. Не може неко да тврди да није ту ако је ту.

Молим службе да одмах реагују. Значи, имамо седницу, реагујте одмах. Присутни сте у сали, пребројавајте, чули сте посланике.

Значи, пребројте све посланике присутне у сали, пошто приступамо ручном бројању.

Захваљујем.

Пребројано је 136 посланика присутних у сали.

Објављујем да имамо услове за даљи рад.

Поштовани посланици, сагласно члану 27. и члану 87. ст. 2. и 3. Пословника, обавештавам вас да ће Народна скупштина данас радити и после 18.00 часова, због потребе да Скупштина што пре донесе акте из дневног реда ове седнице.

Обавештавам вас да се данас нико од посланика није пријавио да неће присуствовати.

Сагласно члану 86. став 2. и члану 87. став 2. Пословника, обавештавам вас да је ова седница сазвана у року крајем од рока утврђеног у члану 86. став 1. Пословника, изузетно, за петак, дакле, мимо дана утврђених у члану 87. став 1. Пословника, због потребе да Народна скупштина размотри предлоге аката из предложеног дневног реда.

Достављен вам је записник Треће седнице Првог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2017. години.

Прелазимо на одлучивање.

Стављам на гласање записник Треће седнице Првог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2017. години, одржане 11, 12. и 15. маја 2017. године.

Изволите. Стављам на гласање записник са ове седнице.

(Немања Шаровић: Повреда Пословника.)

Свакако не могу да прекидам када неко помисли да може да виче на мене. Само полако.

(Немања Шаровић: Како је могао Верољуб Арсић да добије реч?)

Господин Арсић не води тренутно седницу него Маја Гојковић.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 127, против – нико, уздржаних – нико, није гласало седам посланика.

Констатујем да је Скупштина усвојила Записник Треће седнице Првог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2017. години.

Да ли се Немања Шаровић још увек јавља за реч? (Да.)

Изволите.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Даме и господо, повређен је Пословник и повређен је велики број тачака Пословника и ово је још један доказ да ви не желите чак ни по овом накарадном пословнику да радите и чак ни тај минимум минимума који је остао иза Демократске странке да поштујете.

Пре свега, прекршили сте члан 86, који говори о заказивању седнице. Ви сте нама, госпођо Гојковић, доставили сазив са великим бројем тачака, а након тога доставили нов папир, допис, како би га назвали, где кажете да, у складу са чланом 86, повлачите претходни сазив.

То није могуће. По Пословнику о раду није могуће. Члан 86. вама даје једну могућност, а то је: „Председник Народне скупштине може да одложи час, односно дан почетка седнице Народне скупштине, о чему благовремено обавештава народне посланике“.

Ви немате могућност да повучете, како сте ви то рекли. Где у Пословнику постоји могућност повлачења седнице, односно повлачења сазива? Нигде. То што је предато у међувремену 68 тачака за допуну дневног реда и што би то трајало па ви то оцењујете као злоупотребу, али је идентична злоупотреба то што ви у минут до десет подносите сазив како посланици опозиције не би могли у складу са Пословником да предају предлоге за проширење и допуну дневног реда.

И ви кажете – није могао нико у истој секунди да региструје свих тих 68. Али како је онда могуће да у 15.30 часова и ви предајете сазив за нову седницу и господин Мартиновић подноси захтев за обједињавање свих тачака расправе? Потпуно је јасно да се служите истим злоупотребама којима се служе и они које нападате.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала. Време вам је истекло.

Хвала за констатације. Мало је ту било о члану 88.

Морам да вас информишем, вероватно сте читали, да је ово потпуно нова седница. Прва седница није ни заказана. Овде на столу, кога интересује, може да види шта је урађено јуче у Служби. Значи, сазив седнице нигде није заведен, не постоји време, не постоји ништа. Постоји само 68 допуна тачака дневног реда на седницу која није сазвана. Можете извршити увид.

Захваљујем. Гласаћемо ако инсистирате.

Не водимо полемику, не постоји полемика на повреду Пословника.

Гласаћемо свакако о повреди Пословника.

(Зоран Живковић: Пословник!)

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: По Пословнику се јављам.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има посланик Ћирић, по Пословнику.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Јавио сам се за повреду Пословника.

ПРЕДСЕДНИК: Не можете по Пословнику да одговарате на повреду Пословника. Хвала, седите.

(Немања Шаровић: Ма, пре тога сам се јавио...)

Посланик Ћирић, по Пословнику.

Изволите.

ГОРАН ЋИРИЋ: Прекршили сте члан 154, који каже: „Предлог закона припремљен у складу са одредбама овог пословника може да се уврсти у дневни ред седнице Народне скупштине у року не краћем од 15 дана од дана његовог подношења.“

Ви сте у минут до десет... Мене је заиста срамота да морамо о овоме да говорим на овакав начин. Дакле у минут до десет сте заказали седницу Скупштине, а били сте изненађени да су наши сарадници предали предлоге закона посланика Демократске странке у 9.59 часова, дакле у законском року – закони припремљени и петнаест дана пре овог заседања Скупштине.

Затим сте, неспремни да чујете предлоге закона и онога што је потребно чути, и мислим да су то све важне ствари за све грађане Србије, одложили ову седницу. И у праву је господин Шаровић када каже да сте само одложили седницу. Нисте заказали нову него сте истог дана са истим тачкама дневног реда одложили време заседања ове седнице. Без обзира на то наши предлози су валидни, јер су предати пре почетка, дакле 15.30 часова, и мислим да је потребно да оставите могућност свим посланицима који су ове предлоге поднели.

Дакле, заиста на овакав начин урушавамо институцију Скупштине Републике Србије. Мислим да је неопходно да дате ту прилику. Ако то желите и ако мислите да ће то допринети дијалогу у овој скупштини, да ће допринети квалитету свих законских решења, дозволите расправу и дозволите оно што смо предложили у складу са Пословником, јер овакав начин вођења седнице Скупштине јесте само још један од аргумената за нашу иницијативу коју смо поднели, а то је ваша смена са места председнице Скупштине Републике Србије.

ПРЕДСЕДНИК: Апсолутно. Разговараћемо у складу са демократским процедурама. Када будете имали 126 гласова, спремна сам одмах да разговарамо о томе.

Предаћу неком другом да води седницу да би вам дао реч, пошто преко увреде коју сте ми данас упутили нећу прећи. Значи, кад год се будете јављали, водиће неко други. Са вама да разговарам не желим. И не вичите.

Члан 154. говори, уважени посланиче Ћирићу, молила бих вас за мало пажње: „Предлог закона припремљен у складу са одредбама овог Пословника може да се уврсти у дневни ред седнице у року не краћем од 15 дана од дана његовог подношења.“

На дневном реду су предлози закона поднесени: 25. октобра 2016. године, 15. новембра 2016, године, 11. априла 2017. године, 24. фебруара 2017.

године, 24. априла 2017. године, 11. априла 2017. године и тако даље до 20. марта 2017. године. Мислим да је, по мом календару, прошло 15 дана. Данас је 26. мај 2017. године. Јуче је био Титов рођендан и Дан Африке. (Аплауз.)

Значи, на члан на који сте се ви позвали то је немогуће. Што се тиче ваших допуна, жао ми је, фалсификат је утврђен. Предали сте допуне на седницу која није заказана. Шта имате да расправите, расправите са онима који су вам помагали у тим пријавама.

Дакле, овде испред мене, молим, за јавност која је заинтересована, 250 посланика да покаже да једино сазив није могао јуче да добије свој број, у деловоднику није заведено време када је предато зато што се журило да се преда и брзо напише да су сви предали у 09.59 – 68 допуна на седницу која никада није заказана. Хвала вам.

Ако сматрате да ипак није прошло 15 дана од дана подношења закона, Парламент ће се изјаснити и о томе, јер смо гласали и када је Божовић рекао да Земља није округла. Значи, Парламент може све.

Хоћете ли, колега, бити љубазни, Ђорђе, молим вас, да саслушате повреду Пословника од посланика са леве стране који покушава да ми се обрати? (Да.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Ђорђе Милићевић): Изволите, господине Шаровићу.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Господине Милићевићу, повређен је члан 27. Пословника о раду и повређен је члан 88.

(Зоран Живковић: Милићевићу, стојим овде пола сата.

Је л' видите ви ово?)

Прво, за вас имам једно питање, али молим вас да не тече време док не умирите владајућу већину. Ја уз ово урлање заиста не могу да говорим и мислим да је то минимум пристојности који треба очекивати у Народној скупштини.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Изволите, господине Шаровићу.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Ако може време да крене од почетка?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Имате два минута. Изволите.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Дакле, прво питање је, господине Милићевићу, за вас. Ако, како тврди председник Скупштине Маја Гојковић, седница није ни била заказана за јутрос у 10.00, шта онда значи и како да схватимо акт који је она потписала под бројем 06-2/96-17, који гласи: „Сагласно члану 86. Пословника Народне скупштине Републике Србије, обавештавам вас да повлачим сазив за Пету седницу Првог редовног заседања, која је била сазвана за петак, 26. мај, са почетком у 10.00 часова“?

Маја Гојковић, председник Скупштине, тврди да је заказана, а пре минут тврди да није ни била заказана. На шта то личи? Дакле, потпуно је јасно да ви

радите шта год хоћете. Како је могао бити достављен сазив посланицима ако није заказана? На који начин?

И још једна битна злоупотреба. Малочас је Верољуб Арсић у складу са чланом 88. изразио сумњу у постојање кворума утврђеног електронским системом. Пословник налаже да председник Народне скупштине стави на увид извод о присутности народних посланика. Ми то нисмо добили. Где је извод? Нема га. Само је Маја Гојковић рекла – нека преброји служба. Нема на то право.

Дакле, били сте дужни прво да нам ставите на увид ко је присутан од посланика, а онда је, у складу са наредним ставом, председник Скупштине био дужан да обавести народне посланике да систем за електронско гласање није у функцији. Ми такво обавештење нисмо добили. Без таквог обавештења није могуће да се пребројава овде било ко.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Шаровићу.

Господине Шаровићу, ево добили сте накнадно, нисам могао да вратим време од почетка, али сте добили додатних 30 секунди.

Добићете одговор од председнице Народне скупштине Републике Србије. Добићете одговор. Желим само да вас питам да ли желите да се у дану за гласање Скупштина изјасни о указаној повреди Пословника.

Не, реците да ли желите.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Захваљујем што сте ми укључили микрофон.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Само ми реците да ли желите да се изјасни Скупштина.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Ви сте дужни прво да ми дате објашњење, а ја се онда изјашњавам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Шаровићу, добићете одговор. Схватићу да желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни.

Добићете и објашњење, наравно. Добићете објашњење од председнице Народне скупштине, с обзиром на то да сте питања директно...

Реч има народни посланик Зоран Живковић, повреда Пословника.

Изволите.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Хвала. Чланови 104. и 107.

(Народни посланици СНС негодују и ударају о клупе.)

Својим понашањем, које су описали моји претходници, својим фантомским заказивањем па отказивањем седнице, својим неистинитим исказима о фалсификатима госпођа Гојковић је повредила достојанство ове скупштине.

(Народни посланици СНС негодују и ударају о клупе.)

Ја вас молим, ако можете, да смирите уважене колегинице и колеге, или шта год да се налази преко пута, јер то је ваша обавеза.

Дакле, постоји лаж да седница није заказана, а ми смо добили сазив.

Постоји друга лаж, да је седница отказана. Како може да буде отказана ако се каже да није заказана? И постоји поновна лаж, да се поново заказује иста седница, што је немогуће.

(Народни посланици СНС негодују и ударају о клупе.)

Према томе, ја вас молим да једно опште непоштовање достојанства Скупштине, једно неразумевање метафора, један потпуно бестијалан однос скупштинске већине према нама доведете у ред, а било би најбоље да госпођа председница поднесе оставку, да поведе своје пријатеље и саборце тамо где би могли својим понашањем да добију неку награду. То ово није.

Скупштина Србије је место где се доносе закони, где се поштује процедура, где се чува Србија на најбољи начин. Арлаукање је укинато и у афричким парламентима, и то је јако добро. Надам се да ћемо ускоро доћи до тога да и српски парламент има тако леп обичај. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Живковићу.

Да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника?

(Зоран Живковић: Да.)

Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала посланицама на подршци коју су дали свим женама које се баве политиком. Хвала вам пуно. (Аплауз.)

Реч има народни посланик Марија Обрадовић, повреда Пословника.

Изволите, колегинице.

МАРИЈА ОБРАДОВИЋ: Повреда Пословника, члан 107. Говори се о достојанству Скупштине.

У току дана, односно вероватно у овом тренутку се доставља саопштење Женске парламентарне мреже са ставом посланица Скупштине Србије где тражимо да се не најоштрије осуди, заиста најоштрије санкционише у оквиру Пословника Скупштине Србије понашање посланика Зорана Живковића, вербални напади на, конкретно, председницу Парламента Мају Гојковић.

Али Маја Гојковић је само симбол, име и презиме сваке жене која је у Скупштини Србије, посебно мислим на посланице. Није смело да буде дозвољено Зорану Живковићу да данас овде проговори једну реч. Оно како се он опходио према женама, то се досада није догодило. Наговештавало се, могло се видети у позадини обраћања према женама, али да конкретно изговори реч у холу Скупштине Србије, да нико не реагује, да немамо реакцију медија и јавности на то? Ако вам смета име Маје Гојковић, смета ли вам име институције председника Скупштине Србије, то је увреда и за ту позицију.

Погледајте вишеслојна вређања која су се догодила, и нико да реагује. То је људима јако занимљиво. Само се играју, желе да од овога направимо ријалити, као што су неки започели да се баве овим. Ово је дан када треба да устанемо и

кажемо да је са вређањем жена, посебно жена у Парламенту, о достојанству Парламента је други основ о којем ћемо говорити, мора да се престане.

Не дозвољавам и позивам колегинице да ми се придруже, без обзира којој политичкој партији припадају, да се настави рад у Парламенту док не одлучимо о санкционисању Зорана Живковића. Срамота је да се усудио да говори овде пред свима нама када нас је назвао проституткама. Желим подршку. Хвала. (Аплауз.)

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Повреда Пословника, народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите, колега.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господа народни посланици, ја се дамама у име пољопривредника извињавам. Мој колега пољопривредник није баш чист пољопривредник. То су ови сељаци из града.

Рекламирам члан 103. ст. 7. и 8. То је злоупотреба повреде Пословника, коју је изрекао мој колега пољопривредник.

Као неко ко је осудио његов иступ, без обзира на то што он за себе мисли да је најлепши и најпапетнији и да су сви други, за њега елита, испод њега, испод његовог шефа, који се зове, чини ми се, Саша Јанковић. У последња два-три дана имали смо два ексцеса која су била према дамама и као неко ко ће их увек штитити, као неко ко живи на селу, као неко ко је свестан шта све жене значе за неко домаћинство, ја сам се такође прикључио осуди тог поступка, али вас молим да имате разумевања за мог колегу.

Волео бих да се он извини и да се овај проблем превазиђе, а што се тиче његовог кршења Пословника, мислим да треба да примените неку санкцију, будући да сте били превише благи према њему, предвиђену чланом 108. и чланом 109.

Он је осудио прелетање из странке у странку, ево осудићу и ја, али он, уколико жели то да осуди, треба само да погледа мало на своју леву страну и све ће му око прелетачења бити јасно.

Некад људи, кад хоће да увреде из мржње, а то се односи на њега и његовог шефа Сашу Јанковића, кад нешто изрекну желећи да увреде неког другог, у ствари увреде самог себе. И то се односи на мог колегу пољопривредника. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Желите да гласамо о повреди Пословника? (Не.)

Захваљујем.

Реч има народни посланик Милорад Мирчић.

Изволите.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Рекламирам повреду члана 108. Пословника о раду Скупштине.

Наиме, он дефинише јасно да ред на седници Скупштине контролише председник Скупштине. Ми смо малопре присуствовали нечему што се ретко дешава. Када је председник одсутан, онда потпредседник председава Скупштини, а ми смо очевици да је председник седео овде а потпредседник је водио Скупштину и, ако већ жели да замењује Мају Гојковић у потпуности, бар да предузима мере према одређеним посланицима који немају ни начина нити жеље да саслушају колегу који супротно мисли.

А ви, госпођо председнице Скупштине, морате да водите рачуна, не смете да правите дискриминацију. Може вама да се свиђа или не свиђа изјава било ког посланика, али морате једнако и исто, док председавате Скупштини, да поступате према сваком посланику.

Друга је ствар да ли ћете ви полемисати преко средстава јавног информисања или не, али кад седите на том месту, морате једнако третирати све посланике. Да ли је посланик, у овом случају Живковић, повредио вас, повредио колегинице, о томе може да се расправља и на одборима, може и на овој скупштини, али не смете тако да поступате.

(Марија Обрадовић: А да је повредио вашу ћерку?)

Што се тиче вас, колегинице, која се сада јављате из клупе, ви сте...

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче, не можете да полемисате, да добацујете ниједној колегиници или колеги.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Нисам никоме добацио.

ПРЕДСЕДНИК: Значи, мени сте се обратили. Повреда Пословника, члана 27.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Само сам рекао као опште место, јер она не постоји уопште именом и презименом, она је нас српске радикале назвала мајмунима. Према томе...

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче, искључићу вас, да не бих применила и да вам не бих дала опомену зато што сте наставили да вређате жене које се баве политиком.

Члан 27. говори о томе да председавајући води седницу и да председавајући одговора за ред.

Сада сте први пут чули снагу женске солидарности у Парламенту Републике Србије. На то треба да будете поносни, без обзира шта лично мислили о женама које се баве политиком. Нећу их никада прекинути, без обзира којој политичкој опцији припадају, када се буду солидарисале, коначно после толико година, са женама које се баве политиком. Очекивала сам да то ураде и друге колегинице у овом парламенту. И заиста ћу се уздржати да не прочитам

фантастичну изјаву посланика кога данас посланици бојкотују шта је рекао о женама које се баве политиком.

(Зоран Живковић: Прочитајте.)

Не, наставићемо да радимо.

Дозволићу још једну повреду Пословника, онда ћу направити паузу да бих у складу са Пословником могла да наставим са радом и да омогућим посланицима да данас раде.

Реч има народни посланик Мариника Тепић.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Захваљујем.

Колегинице и колеге, позивам се на кршење члана 105, односно погрешно протумачене речи и желим због јавности да истакнем нешто јако важно, а то је да је чиста лаж да је дошло до било каквих фалсификовања, као што је овде речено. Нико од нас народних посланика не може ништа да фалсификује.

Кључ је очигледно у Писарници и у служби, односно у покушају маневра који вам је у овом тренутку и у овом дану пошао за руком, а то је да народни посланицима опозиције не дозволите ни њихово време које им припада по предлозима за допуну дневног реда.

Знам да је свима вама изузетно тескобно време од четири до пет сати, колико траје сваки почетак сваке седнице, када се утврђује дневни ред и када ми имамо готово 70 предлога за измену и допуну дневног реда. То је једино време када народни посланици опозиције могу да говоре у миру, неометани у своја по три минута по предлогу закона, без права на реплику било кога другог, без кршења Пословника, што значи да једино драгоцено време када неометано можемо да говоримо јесте управо утврђивање дневног реда. И сада сте нашли маневар како да нам и то ускратите. То је суштина ове гимнастике са временом, односно такозваним одлагањем седнице од 10.00 сати на 15.30 сати, ништа друго.

Ја желим да јавност са тим буде упозната и да и последња временска могућност коју народни посланици опозиције, понављам, имају, пред свима другима који покушавају буком и полним и родним темама да скрајну ову важну тему, јесте та – да нам и то време одузмете. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала вама што сте се позвали на члан 105. и злоупотребили повреду Пословника.

Члан 105. говори да нико не може да говори на седници Народне скупштине пре него што затражи и добије реч од председника, затим да може да говори само са посланичког места у сали за седнице Народне скупштине по добијању речи, са говорнице у сали могу да говоре председник Републике, председник Владе, друга лица, што ви нисте, по одобрењу председника Народне

скупштине и нико не сме да приђе говорници док му председник Народне скупштине то не одобри.

Како немате посланичку групу и не могу да вам одузmem две минуте због злоупотребе Пословника а не желим да вас казним због тога што покушавате да оправдате оно што се десило јуче и данас у Парламенту, на вама је да одлучите да ли хоћете да гласамо о злоупотреби повреде Пословника из члана 105. или то не желите. Толико о томе.

(Мариника Тепић: Не.)

Наравно да не.

Позивам вас још једном да дођете да видите да је 68 допуна дневног реда предато у 9.59 сати. А ту се налази ваше име, уважена посланице. И немојте да окривљујете раднике Писарнице, јер када будете чули шта они имају да кажу, под каквим притиском морају да раде, да заведе ове додатне допуне тачака дневног реда па су можда и заборавили да заведу основни акт, а то је сазивање.

Можда су и заборавили, али чућемо и њих ових дана када се мало будете суочили са тим да вам ова најновија ујдурма са допуном дневног реда случајно није успела, јер се јавио начелник Одељења за припрему седнице и рекао: Председнице, не знам шта да радим; ја сада, после сат и по, имам нових 68 тачака, а нема их у електронском систему по времену 9.59 сати.

Уосталом, свако то може да утврди. Хвала.

Настављамо са радом.

Прихватам то да сте рекли да желите да расправљамо.

У сазиву ове седнице, који вам је достављен...

(Горан Ћирић: Пословник.)

Мора да буде и непосредно учињено, а данас ништа није непосредно учињено од свега овога што сте рекли. Не желим да вам одузимам време, зато не покушавајте.

У сазиву ове седнице, који вам је достављен, садржан је предлог дневног реда седнице.

Пре утврђивања дневног реда седнице, сагласно члану 92. став 2. и члану 93. Пословника Народне скупштине, потребно је да Народна скупштина одлучи о предлогу за стављање на дневни ред акта по хитном поступку и предлогу за спајање расправе.

Народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић предложили су да се, по хитном поступку, стави на дневни ред – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања стања у медијима након процеса приватизације.

Како је предлог по хитном поступку, стављам одмах на гласање.

Закључујем гласање: за – седам, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народна посланица Маја Гојковић, на основу члана 92. став 2, члана 157. став 2, члана 170. и члан 192. и члан 193. Пословника Народне скупштине предложила је да се обави заједнички јединствени претрес о:

1. Предлогу закона о потврђивању Меморандума о разумевању између Владе Републике Србије и Уједињених нација о пружању доприноса у ресурсима мултидимензионалној интегрисаној мисији Уједињених нација за стабилизацију у Централноафричкој Републици (MINUSCA);

2. Предлогу закона о потврђивању Споразума између Савета министара Републике Албаније, Савета министара Босне и Херцеговине, Владе Републике Македоније, Владе Црне Горе, Владе Републике Србије и Владе Републике Словеније о оснивању Балканских војномедицинских снага;

3. Предлогу закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Белорусије о војно-техничкој сарадњи;

4. Предлогу закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Словачке Републике о сарадњи у области одбране;

5. Предлогу закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Чешке Републике о заштити ратних гробова и војних меморијала;

6. Предлогу одлуке о Националном програму јавне железничке инфраструктуре за период од 2017. до 2021. године;

7. Предлогу закона о потврђивању Споразума о изменама Споразума између Владе Републике Србије и Владе Руске Федерације о међународном друмском саобраћају, закљученог разменом нота;

8. Предлогу закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Специјалне Административне Регије Хонгконг Народне Републике Кине о ваздушном саобраћају;

9. Предлогу закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Хрватске о преносу надлежности за пружање услуга у ваздушном саобраћају;

10. Предлогу закона о потврђивању Споразума о статусу и функцијама Међународне комисије за нестала лица;

11. Предлогу закона о потврђивању Споразума о оснивању Регионалне канцеларије за сарадњу младих, са Статутом Регионалне канцеларије за сарадњу младих;

12. Предлогу закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Савезне Републике Немачке о обављању плаћене делатности чланова породице чланова дипломатског или конзуларног представништва;

13. Предлог закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Француске о бављењу плаћеном делатношћу чланова

породице чланова званичних представништава две државе, који је поднела Влада;

14. Предлогу закона о потврђивању Споразума између Републике Србије и Републике Португал о запошљавању чланова породице дипломатског и конзуларног особља;

15. Предлогу закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Индонезије о укидању виза за носиоце дипломатских и службених пасоша;

16. Предлогу закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Ирака о укидању виза за носиоце дипломатских и службених пасоша;

17. Предлогу закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Киргиске Републике о укидању виза за носиоце дипломатских и службених пасоша;

18. Предлогу закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Краљевине Тајланд о укидању виза за носиоце дипломатских и службених пасоша;

19. Предлогу закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Гватемале о укидању виза за носиоце дипломатских и службених пасоша;

20. Предлогу закона о потврђивању Споразума из Париза и

21. Предлогу закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Белорусије о сарадњи у области туризма.

Стављам на гласање овај предлог.

(Немања Шаровић: По Пословнику сам се јавио.)

Не може усред гласања, знате и сами.

(Немања Шаровић: По Пословнику сам се јавио.)

Само мало стрпљења, млади колега. Само мало стрпљења, да завршим једну процесну радњу.

Закључујем гласање: за – 132 посланика, те констатујем да је Народна скупштина прихватила овај предлог.

Стављам на гласање предлог дневног реда у целини.

(Немања Шаровић: По Пословнику сам се јавио.)

Чула сам вас, само да завршим радњу гласања.

Апсолутно сам свесна тога што желите да урадите. Сачекајте само пар секунди, да завршим ово што сам започела.

(Немања Шаровић: Ја баш ово не желим.)

Знам да ви ово не желите, тога сам свесна још од јуче. Само полако.

(Немања Шаровић: Што се дерете?)

Не каже се „дереш се“, него „што вичеш?“ – ако је неко повисио глас.

Закључујем гласање: за – 130, против – четири, уздржаних – нема, није гласало – 26.

Констатујем да је Народна скупштина утврдила дневни ред Пете седнице Првог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2017. години, у целини.

Дневни ред:

1. Предлог закона о потврђивању Меморандума о разумевању између Владе Републике Србије и Уједињених нација о пружању доприноса у ресурсима мултидимензионалној интегрисаној мисији Уједињених нација за стабилизацију у Централноафричкој Републици (MINUSCA), који је поднела Влада;

2. Предлог закона о потврђивању Споразума између Савета министара Републике Албаније, Савета министара Босне и Херцеговине, Владе Републике Македоније, Владе Црне Горе, Владе Републике Србије и Владе Републике Словеније о оснивању Балканских војномедицинских снага, који је поднела Влада;

3. Предлог закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Белорусије о војно-техничкој сарадњи, који је поднела Влада;

4. Предлог закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Словачке Републике о сарадњи у области одбране, који је поднела Влада;

5. Предлог закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Чешке Републике о заштити ратних гробова и војних меморијала, који је поднела Влада;

6. Предлог одлуке о Националном програму јавне железничке инфраструктуре за период од 2017. до 2021. године, који је поднела Влада;

7. Предлог закона о потврђивању Споразума о изменама Споразума између Владе Републике Србије и Владе Руске Федерације о међународном друмском саобраћају, закљученог разменом нота, који је поднела Влада;

8. Предлог закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Специјалне Административне Регије Хонгконг Народне Републике Кине о ваздушном саобраћају, који је поднела Влада;

9. Предлог закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Хрватске о преносу надлежности за пружање услуга у ваздушном саобраћају, који је поднела Влада;

10. Предлог закона о потврђивању Споразума о статусу и функцијама Међународне комисије за нестала лица, који је поднела Влада;

11. Предлог закона о потврђивању Споразума о оснивању Регионалне канцеларије за сарадњу младих, са Статутом Регионалне канцеларије за сарадњу младих, који је поднела Влада;

12. Предлог закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Савезне Републике Немачке о обављању плаћене делатности чланова породице чланова дипломатског или конзуларног представништва, који је поднела Влада;

13. Предлог закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Француске о бављењу плаћеном делатношћу чланова породице чланова званичних представништава две државе, који је поднела Влада;

14. Предлог закона о потврђивању Споразума између Републике Србије и Републике Португал о запошљавању чланова породице дипломатског и конзуларног особља, који је поднела Влада;

15. Предлог закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Индонезије о укидању виза за носиоце дипломатских и службених пасоша, који је поднела Влада;

16. Предлог закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Ирака о укидању виза за носиоце дипломатских и службених пасоша, који је поднела Влада;

17. Предлог закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Киргиске Републике о укидању виза за носиоце дипломатских и службених пасоша, који је поднела Влада;

18. Предлог закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Краљевине Тајланд о укидању виза за носиоце дипломатских и службених пасоша, који је поднела Влада;

19. Предлог закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Гватемале о укидању виза за носиоце дипломатских и службених пасоша, који је поднела Влада;

20. Предлог закона о потврђивању Споразума из Париза, који је поднела Влада;

21. Предлог закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Белорусије о сарадњи у области туризма, који је поднела Влада.

Прелазимо на рад по утврђеном дневном реду седнице.

Обавештење о позванима на седницу. Као што видите, добили смо овлашћење. Позвани су сви министри из Владе Републике Србије, заједно са њиховим сарадницима да присуствују данас овој седници.

Само да видим, ви сте желели продужење расправе? Даћу вам реч.

Молим посланичке групе, уколико то већ нису учиниле, да одмах поднесу пријаве за реч са редоследом народних посланика, члан 96. став 4. Пословника.

Полако, све ћемо по Пословнику да радимо.

Сагласно члану 192. став 3, члану 193. и члану 170, а сходно члану 157. став 2. Пословника Народне скупштине, отварам расправу о предлозима аката из тачака 1–21. дневног реда:

– ПРЕДЛОГУ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ МЕМОРАНДУМА О РАЗУМЕВАЊУ ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И УЈЕДИЊЕНИХ НАЦИЈА О ПРУЖАЊУ ДОПРИНОСА У РЕСУРСИМА МУЛТИДИМЕНЗИОНАЛНОЈ ИНТЕГРИСАНОЈ МИСИЈИ УЈЕДИЊЕ-НИХ НАЦИЈА ЗА СТАБИЛИЗАЦИЈУ У ЦЕНТРАЛНОАФРИЧКОЈ РЕПУБЛИЦИ (MINUSCA);

– ПРЕДЛОГУ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ САВЕТА МИНИСТАРА РЕПУБЛИКЕ АЛБАНИЈЕ, САВЕТА МИНИСТАРА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ, ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ МАКЕДОНИЈЕ, ВЛАДЕ ЦРНЕ ГОРЕ, ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СЛОВЕНИЈЕ О ОСНИВАЊУ БАЛКАНСКИХ ВОЈНОМЕДИЦИНСКИХ СНАГА;

– ПРЕДЛОГУ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ БЕЛОРУСИЈЕ О ВОЈНО-ТЕХНИЧКОЈ САРАДЊИ;

– ПРЕДЛОГУ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ СЛОВАЧКЕ РЕПУБЛИКЕ О САРАДЊИ У ОБЛАСТИ ОДБРАНЕ;

– ПРЕДЛОГУ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ ЧЕШКЕ РЕПУБЛИКЕ О ЗАШТИТИ РАТНИХ ГРОБОВА И ВОЈНИХ МЕМОРИЈАЛА;

– ПРЕДЛОГУ ОДЛУКЕ О НАЦИОНАЛНОМ ПРОГРАМУ ЈАВНЕ ЖЕЛЕЗНИЧКЕ ИНФРАСТРУКТУРЕ ЗА ПЕРИОД ОД 2017. ДО 2021. ГОДИНЕ;

– ПРЕДЛОГУ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА О ИЗМЕНАМА СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ РУСКЕ ФЕДЕРАЦИЈЕ О МЕЂУНАРОДНОМ ДРУМСКОМ САОБРАЋАЈУ, ЗАКЉУЧЕНОГ РАЗМЕНОМ НОТА;

– ПРЕДЛОГУ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ СПЕЦИЈАЛНЕ АДМИНИСТРАТИВНЕ РЕГИЈЕ ХОНГКОНГ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ КИНЕ О ВАЗДУШНОМ САОБРАЋАЈУ;

– ПРЕДЛОГУ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ ХРВАТСКЕ О

ПРЕНОСУ НАДЛЕЖНОСТИ ЗА ПРУЖАЊЕ УСЛУГА У ВАЗДУШНОМ САОБРАЋАЈУ;

- ПРЕДЛОГУ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА О СТАТУСУ И ФУНКЦИЈАМА МЕЂУНАРОДНЕ КОМИСИЈЕ ЗА НЕСТАЛА ЛИЦА;

- ПРЕДЛОГУ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА О ОСНИВАЊУ РЕГИОНАЛНЕ КАНЦЕЛАРИЈЕ ЗА САРАДЊУ МЛАДИХ, СА СТАТУТОМ РЕГИОНАЛНЕ КАНЦЕЛАРИЈЕ ЗА САРАДЊУ МЛАДИХ;

- ПРЕДЛОГУ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ НЕМАЧКЕ О ОБАВЉАЊУ ПЛАЋЕНЕ ДЕЛАТНОСТИ ЧЛАНОВА ПОРОДИЦЕ ЧЛАНОВА ДИПЛОМАТСКОГ ИЛИ КОНЗУЛАРНОГ ПРЕДСТАВНИШТВА;

- ПРЕДЛОГУ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ ФРАНЦУСКЕ О БАВЉЕЊУ ПЛАЋЕНОМ ДЕЛАТНОШЋУ ЧЛАНОВА ПОРОДИЦЕ ЧЛАНОВА ЗВАНИЧНИХ ПРЕДСТАВНИШТАВА ДВЕ ДРЖАВЕ;

- ПРЕДЛОГУ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И РЕПУБЛИКЕ ПОРТУГАЛ О ЗАПОШЉАВАЊУ ЧЛАНОВА ПОРОДИЦЕ ДИПЛОМАТСКОГ И КОНЗУЛАРНОГ ОСОБЉА;

- ПРЕДЛОГУ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ ИНДОНЕЗИЈЕ О УКИДАЊУ ВИЗА ЗА НОСИОЦЕ ДИПЛОМАТСКИХ И СЛУЖБЕНИХ ПАСОША;

- ПРЕДЛОГУ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ ИРАКА О УКИДАЊУ ВИЗА ЗА НОСИОЦЕ ДИПЛОМАТСКИХ И СЛУЖБЕНИХ ПАСОША;

- ПРЕДЛОГУ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ КИРГИСКЕ РЕПУБЛИКЕ О УКИДАЊУ ВИЗА ЗА НОСИОЦЕ ДИПЛОМАТСКИХ И СЛУЖБЕНИХ ПАСОША;

- ПРЕДЛОГУ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ КРАЉЕВИНЕ ТАЈЛАНД О УКИДАЊУ ВИЗА ЗА НОСИОЦЕ ДИПЛОМАТСКИХ И СЛУЖБЕНИХ ПАСОША;

- ПРЕДЛОГУ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ ГВАТЕМАЛЕ О УКИДАЊУ ВИЗА ЗА НОСИОЦЕ ДИПЛОМАТСКИХ И СЛУЖБЕНИХ ПАСОША;

- ПРЕДЛОГУ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗ ПАРИЗА;

– ПРЕДЛОГУ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ БЕЛОРУСИЈЕ О САРАДЊИ У ОБЛАСТИ ТУРИЗМА (заједнички јединствени претрес).

Пре него што дам представницима предлагача, дајем реч посланику Немањи Шаровићу да каже у чему сам повредила Пословник.

Изволите.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Госпођо председнице Парламента, нажалост, ви сте закаснили са тим што сте ми тек сада дали реч по Пословнику, јер моја примедба се управо односила на онај део о утврђивању дневног реда и сматрам да би било веома битно и важно да сте ми, у складу са Пословником, дали реч онда када сам је затражио.

Записника ради, истине ради, сада ћу вам то рећи.

Ви сте, поред члана 27, прекршили и члан 153, који каже: „Ако предлог закона није припремљен у складу с овим пословником, председник Народне скупштине затражиће од предлагача да га усклади са одредбама овог пословника, при чему ће прецизно навести у чему се састоји та неусклађеност.“

Практично сви данашњи предлози за дневни ред су по хитном поступку и ви сте, госпођо Гојковић, малопре, одговарајући представницима опозиције рекли како су ти предлози у скупштинској процедури...

Госпођо Гојковић, ако можете да ме саслушате; нећете бити опет у стању да ми дате образложење.

ПРЕДСЕДНИК: Знам, али нисам добила ниједан захтев за неусклађеност, па се консултујем.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Али како ћете одговорити на примедбу на Пословник коју дајем? Нисте ме слушали ни једног јединог секунда, а минут и по говорим.

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче, 'оћете ли да оцењујете моје физичке способности да ли добро видим или чујем или ћемо чути повреду Пословника?

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Нисте ме слушали, причали сте и то је потпуно очигледно, то су видели сви.

ПРЕДСЕДНИК: Пуно вам захваљујем, али о слушању и неслушању у Пословнику нема баш ништа.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Ни претходни пут нисам добио одговор.

ПРЕДСЕДНИК: Да, да, одговорићу вам.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Дајте ми одговор на питање које сам поставио.

ПРЕДСЕДНИК: Позвали сте се на члан 153, да Предлог закона није припремљен у складу са овим пословником, те председник Народне скупштине може да затражи, или затражиће од предлагача да га усклади са одредбама овог

пословник, при чему ће прецизно навести у чему се састоји та неусклађеност. Под условом да неусклађености има, тражила бих.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Указао сам конкретно.

ПРЕДСЕДНИК: Пуно вам хвала. На то сте указали и захваљујем вам.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: По Пословнику, поново.

ПРЕДСЕДНИК: Гласаћемо о повреди Пословника, а сада седите да не бисте били санкционисани јер злоупотребљавате институт повреде Пословника.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Не злоупотребљавам ништа.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има предлагач Зоран Ђорђевић.

Изволите, министре.

ЗОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Госпођо председнице, даме и господо народни посланици, пред вама су четири предлога закона о потврђивању међународних уговора, и то два билатерална споразума са Владом Републике Белорусије о војно-техничкој сарадњи и Владом Словачке Републике о сарадњи у области одбране, мултилатералног споразума о формирању Балканских војномедицинских снага и Меморандума о разумевању између Владе Републике Србије и Уједињених нација о пружању доприноса у ресурсима мултидимензионалној интегрисаној мисији Уједињених нација за стабилизацију у Централноафричкој Републици (MINUSCA).

Билатерални споразуми са Владом Републике Белорусије и Владом Словачке Републике потписани су у Братислави 5. децембра 2016. године и у Минску 26. јануара 2017. године. Сарадња у области одбране са Словачком Републиком може се оценити као добра, са могућношћу даљег интензивирања и унапређења, те је за остваривање поменутих облика сарадње неопходно закључивање општег уговора о сарадњи у области одбране, којим би се наведена питања правно регулисала.

Такође, и војно-техничка сарадња са Републиком Белорусијом се ближе уређује овим споразумом са могућношћу даљег развијања и унапређења, а за остваривање конкретних облика из области војно-техничке сарадње неопходно је и закључивање уговора о војно-техничкој сарадњи, којим се наведена питања опредељују.

Ступањем на снагу наведених споразума установљава се и правни основ за непосредну сарадњу министарстава одбране, као и друге облике сарадње у области одбране за коју уговорене стране буду заинтересоване, чиме се интензивира и уједно проширује досадашња сарадња Републике Србије са Републиком Белорусијом и Словачком Републиком.

Поред билатералне сарадње, умногоме се доприноси и значају и утицају Републике Србије у овом делу али и читавој Европи. Од изузетног је значаја и учешће наше државе у регионалним и међународним организацијама. Тако је

Република Србија, поред Албаније, Босне и Херцеговине, Македоније, Црне Горе и Словеније, оснивач Балканских војномедицинских снага.

Идеја за формирање ових снага почиње да се операционализује априла 2011. године, када је формирана Група за процену Балканских војномедицинских снага. Република Србија је председавала овој групи до 2013. године, у ком периоду је израђен и концепт Балканских војномедицинских снага, као и смернице за изградњу ових снага. Сврха Балканских војномедицинских снага је да на одржив начин обезбеди медицинску подршку нивоа 2 у операцијама реаговања у кризним ситуацијама, као и да брзо реагује на широк спектар ситуација отклањања последица природних катастрофа у региону.

Током Друге регионалне војномедицинске конференције, одржане у септембру 2013. године у Београду, донета је одлука да у Скопљу буде стационирана Стална организација Балканских војномедицинских снага као мирнодопски орган који је одговоран за организовање и планирање активности обуке, као и мирнодопске и/или непредвиђене операције Балканских војномедицинских снага.

Посебно напомињем да војномедицински концепти Републике Србије представљају компаративну предност Републике Србије у односу на друге државе из региона Западног Балкана.

Позитиван ефекат представља и чињеница да Република Србија учешћем у Балканским војномедицинским снагама препознаје значај регионалног удруживања и дељења ресурса, као и да је спремна да предузме водећу улогу у првој ротацији.

Такође, учешће у наведеним снагама у великој мери доприноси развоју билатералних односа, изградњи, сарадњи и поверењу у региону Западног Балкана, као и унапређењу властитих одбрамбених капацитета и способности за активно учешће у процесима сарадње заједничког деловања са другим државама и субјектима међународних односа у изградњи националне, регионалне и глобалне безбедности.

С тим у вези, један од поступака који је претходио успостављању Балканских војномедицинских снага је и почетак примене Споразума између Савета министара Републике Албаније, Савета министара Босне и Херцеговине, Владе Републике Македоније, Владе Црне Горе, Владе Републике Србије и Владе Републике Словеније о оснивању Балканских војномедицинских снага, који је од стране Владе Републике Србије потписан у Београду 14. јануара 2016. године.

Даме и господо народни посланици, не умањујући значај билатералне и регионалне сарадње желео бих да истакнем и значај и корист коју је Република Србија добила учешћем у мултинационалним операцијама. Наиме, учешће у

мултинационалним операцијама је једна од три мисије Војске Србије и заснива се на утврђеним безбедносним и одбрамбеним потребама и интересима.

Употребом Војске Србије у мултинационалним операцијама Република Србија се сврстава у ред држава које активно учествују у успостављању и очувању мира и стабилности у свету. Тиме се, такође, значајно доприноси изградњи равноправног партнерског односа са државама чланицама Уједињених нација.

Потврђујући спремност да се припадници Војске Србије ангажују у мултинационалним операцијама Република Србија јача сопствену безбедност, доприноси миру и стабилности у свету, као и решавању свих спорних питања мирним путем.

Одлукама о употреби, учешћу и упућивању припадника Војске Србије у мировну операцију УН у Централноафричкој Републици и војну операцију ЕУ у Централноафричкој Републици 2014. године је започето учешће Републике Србије у мисијама у Централноафричкој Републици и ангажовање капацитета Министарства одбране и Војске Србије.

Меморандумом о разумевању између Владе Републике Србије и УН, који је потписан 2. новембра 2015. године, успостављају се админи-стративни, логистички и финансијски услови којима се регулише допринос Владе Републике Србије у виду особља и услуга обезбеђених за подршку мултидимензионалној и интегрисаној мисији (MINUSCA), као и обавеза Одељења УН за мировне операције према Републици Србији.

Сврха овог меморандума о разумевању је дефинисање међусобних обавеза и права у области администрације, логистике и финансија, чиме се регулише допринос у виду особља и услуга које Влада Републике Србије обезбеђује као подршку мултидимензионалној и интегрисаној мисији у Централноафричкој Републици.

Привремена примена предметног меморандума од ступања на снагу важна је за Републику Србију и у складу је са позитивним прописима Републике Србије, а било је неопходно из разлога већ отпочетог учешћа припадника Војске Србије у овој мисији, као и уштеди трошкова који настају с тим у вези. Такође, Република Србија остварује право на добијање накнаде од Уједињених нација на име ангажовања људства у зони Мировне операције (MINUSCA).

Потврђивањем предложеног Меморандума Република Србија званично постаје контрибутор снага у Мировној операцији (MINUSCA) и равноправан партнер са осталим државама контрибуторима снага.

Госпођо председнице, даме и господ народни посланици, предлагем да Народна скупштина потврди предложене законе којима се потврђују четири међународна уговора, односно изгласа закон који потврђује Споразум између Владе Републике Србије и Владе Републике Белорусије о војно-техничкој

сарадњи, закон о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Словачке Републике о сарадњи у области одбране, закон о потврђивању Споразума између Савета министара Републике Албаније, Савета министара Босне и Херцеговине, Републике Македоније, Владе Црне Горе, Владе Републике Србије и Владе Републике Словеније о оснивању Балканских војномедицинских снага, као и Меморандум о разумевању између Владе Републике Србије и УН о пружању доприноса у ресурсима мултидимензионалној интегрисаној мисији УН за стабилизацију у Централноафричкој Републици (MINUSCA).

Захваљујем на пажњи.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала лепо.

Реч има министар Вулин.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР ВУЛИН: Хвала лепо.

Поштована госпођо председнице, даме и господо народни посланици, пред вама се налази Предлог закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Чешке Републике о заштити ратних гробова и војних меморијала.

Влада Републике Србије полаже заиста велику пажњу очувању нашег историјског наслеђа, култури сећања. Наш народ је увек био на правој страни историје, а незамисливе жртве које смо поднели током наше историје заслужују и пажњу, као што заслужују и сећање.

У 40 држава света развејане су кости наших сународника, у 40 држава света налази се укупно 676 српских меморијала. Досада имамо потписане споразуме са Словачком и Руском Федерацијом о очувању наших меморијала. Сада верујем да ћемо имати вашу подршку и да ћемо потписати и са Чешком Републиком. Осталих 37 земаља немамо. И за убудуће желим да вам кажем да ће Влада Републике Србије радити, већ смо почели разговоре са већином земаља, да са сваком од ових земаља обезбедимо законску могућност да чувамо гробове наших предака, као што верујемо да и они желе да чувају своје.

На територији Чешке Републике налази се, поред других заиста бројних споменика нашем страдању, и славна костурница у месту Линдриховице, где је сахрањено 7.200 наших земљака, 7.200 наших интернираца, заробљеника који су тамо оставили своје кости. Ми се трудимо да сачувамо сећање на њих, трудимо се да сачувамо достојанствену успомену на њих, али овај закон нам је потребан да бисмо имали легитимну, легалну могућност да платимо одржавање гробља.

Иако и сада плаћамо добар део, иако плаћамо чувара, иако смо увек ту да покријемо све што је потребно да би се сачувало сећање на нашу славну историју, овакви законски основи су неопходни да бисмо могли на достојанствен и законом уређен начин да се односимо према нашем споменичком наслеђу.

Али и више од тога, више од новца, више од свега оног што ми превазиђемо у непосредном разговору са представницима других земаља јесте наша порука да Срби памте своју историју и, где год се налазили, ми ћемо бити тамо да са поносом, са тугом, са пијететом обележимо место страдања наших предака.

Немамо разлога да се стидимо своје историје, немамо ни једног јединог разлога. Наши преци нас нису нигде обрुकали и зато не смемо ни ми њих да обрукамо својим понашањем. Њихова смрт не сме да буде обрукана нашим животом. Зато вас молим и тражим вашу подршку и за овај закон, као што ћу вас молити, надам се, и за још 37 закона – да у свакој земљи где се налазимо сачувамо успомену и сећање на наше претке. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има министар Бранислав Недимовић.

Изволите.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Поштована председнице, поштоване колеге народни посланици, мени је данас припала част да образложим пред вама неколико предлога различитих аката. Један се односи директно на надлежности које припадају министарству којим ја руководим, док је неколико прописа који се тичу сектора саобраћаја. У наредних неколико минута покушаћу да вам приближим који су разлози због којих бих вас позвао да у дану за гласање подржите ове законске предлоге.

Што се тиче Париског споразума, односно закона о потврђивању Споразума из Париза, ми смо пре неколико недеља разговарали овде о Доха амандманима и имали, могу рећи, широки консензус у погледу прихватања свих оних одредби које су ту биле садржане.

Али само морам рећи на почетку, читава прича почиње са Оквирном конвенцијом УН о промени климе из 2001. године, касније се надовезује на Кјото протокол и онда на Доха амандмане које смо усвојили 21. априла 2017. године. Читав циклус ових споразума затвара се овим париским споразумом, за који је неопходно да га ратификује 55 земаља потписница и најмање 55% укупних глобалних емитера.

Могу да кажем да смо се ми као земља врло брзо укључили у читав овај процес и међу првих десет земаља дефинисали своје циљеве – који нам је то, да тако кажем, таргет који морамо и да уврстимо у наше законодавство и у реалном животу да га имплементирамо како бисмо се на успешан начин борили с овим глобалним емисијама гасова – и наша земља је утврдила да је тај наш циљ коме ћемо тежити 9,8% до 2030. године у односу на референту тачку, а то је 1990. година.

Поменути циљ је заснован на постојећим секторским документима који се тичу стратегије у области енергетике, у области саобраћаја, у области

пољопривреде, у области отпада, дакле једна широка лепеза сфера друштвеног живота која је укључена и с којима ми намеравамо да на овај начин решимо један од проблема с којима се свет на глобалном нивоу среће, пре свега кроз активности које ће се тицати инвестиција у унапређењу енергетске ефикасности, а ту највише имамо посла, кроз коришћење алтернативних извора у области загревања наших градова, највише кроз топлане, кроз активности које се тичу пољопривреде, кроз активности које се тичу саобраћаја.

Можда ће на почетку личити да неки прописи, неки споразуми, о којима ћу касније говорити, у области саобраћаја немају никакве везе са овим париским споразумом, али и те како имају везе. Данас је свет мултидисциплинаран и морамо на различите начине да га посматрамо.

Неко ће поставити питање какве ми конкретне користи имамо од овога осим што имамо трошкове, на први поглед, када говоримо о смањењу ефеката гасова који производе стаклену башту. Имамо два јако добра извора финансирања – Глобални фонд за животну средину и Зелени климатски фонд. Сви сте сведоци да долази до промена климе, да нам се оне нарочито дешавају у последњих неколико година, да имамо јако пуно проблема, поготово у пољопривреди и управо су ова два извора која нам стоје на располагању са финансирањем могућности које можемо да користимо како бисмо унапредили нашу пољопривредну производњу и на тај начин смањили негативне ефекте који се дешавају у нашој клими, односно који се појављују са сушом, високим температурама или са поплавама.

Један пропис, односно један национални програм, који је по мени јако у вези са свим овим, јесте у вези питања која се тичу јавне железничке инфраструктуре, односно доношења Одлуке о Националном програму јавне железничке инфраструктуре. Проста је ствар, железнице и транспорт водом јесу управо у најдиректнијој вези са смањењем загађења животне средине, које проистиче најчешће из друмског саобраћаја.

Овај национални програм јавне железничке инфраструктуре за период 2017–2021. године проистиче из Закона о железници и у том националном програму дефинисани су приоритети у погледу изградње, реконструкције и одржавања јавне железничке инфраструктуре. У њему су дефинисани сви пројекти који треба да унапреде јавну железничку инфраструктуру, дефинисане су области где је урађена пројектна документација и то у вредности од 2,3 милијарде евра, колика је вредност тих пројеката. Исто тако су дефинисани и они пројекти који се тичу изградње, реконструкције и одржавања јавне железничке инфраструктуре за које се тренутно израђују пројекти.

Приоритет у овом националном програму сигурно ће имати изградња јавне железничке инфраструктуре у оквиру Коридора 10 и у оквиру барске пруге. Доста је тиме и урађено у претходном периоду, са реструктурирањем

„Железница Србије“, где смо добили један субјекат који се искључиво бави инфраструктуром и два субјекта од којих се један посебно бави транспортом робе а други се бави транспортом путника.

Јавности ради, ми имамо негде око 3.739 километара пруге. У 2016. години реконструисано је 43 километра пруге, а у 2017. години до данас 58,2 километра пруге. Да не би неко имао било какву дилему јесу приоритет ови главни правци који постоје, али су исто тако и пруге регионалног и локалног карактера обухваћене овим програмом.

Јако је важно рећи да је нама неопходно да јавну железничку инфраструктуру оплеменимо новим пројектима, реконструкцијама, из једног простог разлога – јер будућност транспорта је у транспорту железничком пругом. Ви сте сведоци да је ових дана и у Кини у оквиру пројекта „Појас и пут“ највише било приче око изградње железничке пруге од Београда до Будимпеште. Управо у оквиру овог националног програма је садржана изградња, односно реконструкција ове пруге како би могла њоме да се превози роба од Будимпеште па доле до Пиреја.

Јер немојте заборавити да је и Грчка пре неколико дана са Кином потписала акциони план како да унапреди своју инфраструктуру и како да своје лучке капацитете стави потпуно у функцију како би роба што брже могла железничком пругом да иде на правцу од Пиреја, преко Београда па горе до Будимпеште и како бисмо имали један брзи транспорт, који до сада нисмо имали а који ће се развијати на простору од Новог Сада до Будимпеште брзином од 200 километара на сат.

Што се тиче Предлога закона о потврђивању Споразума о изменама Споразума између Владе Републике Србије и Руске Федерације о међународном друмском саобраћају и споразума који се тичу ваздушног саобраћаја који су повезани са Републиком Хрватском и Административним подручјем Хонгконг, мислим да треба рећи да се акценат опет баца на трговину, нарочито у овом делу који се односи на трговину са Русијом, пре свега у погледу дозвола, повећању контингента дозвола које се стављају на располагање и Србији и Русији, из једног простог разлога, што ми од 2008. до 2016. године имамо нагли пораст трговине, нарочито у области пољопривреде.

Ми смо 2008. године имали осам и по хиљада тона јабука које су транспортоване из Србије на простор Русије, а данас имамо већ 160.000 тона. Управо овакве ствари су условиле да дође до измена ових споразума који се тичу друмског саобраћаја, како бисмо све више и више могли да користимо предности које нам доноси Споразум о слободној трговини са Руском Федерацијом, односно са целокупном Евроазијском унијом.

Иста ствар је и са Кином. То су ствари које ће нам за будућност користити и којих ћемо бити врло вероватно, како су успостављени ови базни

споразуми, све више и више конзументи, и наши произвођачи, односно наши транспортери и сви они који учествују у овом ланцу.

Што се тиче ваздушног саобраћаја, ту имамо два споразума – Предлог закона о потврђивању Споразума између Републике Србије и Владе Специјалне Административне Регије Хонгконг Народне Републике Кине о ваздушном саобраћају и Предлог закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Хрватске о преносу надлежности за пружање услуга у ваздушном саобраћају.

Безбедност на првом месту, могућност комуникације са далеким просторима као што је ова специјална административна област – то су разлози зашто вас позивам да у дану за гласање подржите ове предлоге споразума и измене споразума, а и ове претходне законе који су били на располагању. Хвала вам пуно.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има Ивица Дачић.

Изволите.

ИВИЦА ДАЧИЋ: Поштована председнице...

(Жагор у сали.)

Нисам те чуо, извини.

(Председник: Изволите, потпредседниче.)

Мени је стварно драго да вас видим; нисам вас одавно видео. Жао ми је што нису сви овде присутни; надао сам се да ћемо полемисати данас, али обично њих нема.

На дневном реду данашње седнице Народне Скупштине је девет предлога закона из надлежности Министарства спољних послова. Реч је о међународним споразумима. Реч је о три групе закона.

Први је закон о потврђивању Споразума о статусу и функцијама Међународне комисије за нестала лица. Реч је о споразуму који смо ми потписали 16. децембра 2015. године у име Владе. Тиме је Република Србија постала оснивач Међународне комисије за нестала лица, са могућношћу учешћа у процесу одлучивања. То је за нас веома важна чињеница, јер ћемо тиме свакако моћи да рачунамо на наше присуство и учешће и подршку Међународне комисије у решавању судбине несталих лица српске националности, као и држављана Републике Србије других националности. Овде не видим да постоји неки разлог да детаљније образложим овај закон.

Друга група закона јесу споразуми између влада о обављању плаћене делатности чланова породица чланова дипломатског или конзуларног представништва.

Споразумима о обављању плаћених послова члановима породица чланова дипломатских или конзуларних представништава између две државе на

реципрочној основи омогућава се запошљавање уз накнаду чланова породица дипломатског и другог особља државе именовања у складу са унутрашњим прописима државе пријема.

У последњим деценијама закључивање ове врсте билатералних уговора постала је уобичајена међународна правна пракса. На основу овог споразума, чланови породице, особља, дипломатских или конзуларних представништава државе именовања запослени у држави пријема потпадају под режим социјалног осигурања државе пријема у вези са свим питањима која се тичу њиховог запослења у тој држави и у обавези су да плаћају све порезе на приход у држави пријема.

До сада су закључени споразуми са 16 земаља: Канадом, САД, Холандијом, Шпанијом, Белгијом, Аргентином, Словенијом, Израелом, Македонијом, Турском, Португалом, Швајцарском, Финском, Румунијом, Француском и Немачком. Са Албанијом, Италијом, Бразилом, Аустралијом, Украјином и Белорусијом воде се преговори ради закључења овог споразума и ти преговори су у току.

Трећа група споразума се односи на визни режим. У Републику Србију без визе у овом тренутку могу да уђу и бораве носиоци обичних пасоша из 73 земље, док је држављанима 121 земље и даље потребна виза. Држављани Србије са обичним пасошима могу без визе да уђу у 65 земаља, док им је виза за улазак потребна за 129 земаља.

Разлика у подацима је у томе што постоји асиметричан визни режим, односно у неким случајевима ми смо неке земље ослободили виза, а они нас не. Уважавајући неке наше интересе, они су некад политички, некад су економски, некад су туристички, али све у свему, један број земаља је задржао визе за Србију, а ми смо њима укинули визе.

Ми смо донели, на пример, Одлуку о једностраном укидању виза за носиоце сл. пасоша из Катара, Кувајта, Омана, Бахреина. Такође, донели смо Одлуку о међусобном укидању виза са Кином и за дупло је повећан број посета кинеских држављана Србији у привих неколико месеци, у односу на исти период прошле године. Такође, укинули смо визе са Молдавијом. Недавно смо донели Одлуку о укидању виза за Перу, зато што је Перу једнострано раније донео одлуку везано за нас о уласку српских држављана у Перу без виза. Такође, сличан систем смо успоставили са Малезијом.

Споразуми о укидању виза за носиоце дипломатских и службених пасоша са Мјанмаром, Бангладешом, Никарагвом и Јужноафричком Републиком су спремни за потписивање, док споразуми са Гватемалом, Тајландом, Ираком, Киргизијом и Индонезијом треба да буду ратификовани на овој седници Народне скупштине.

Покренута је и иницијатива за потписивање споразума о укидању виза за носиоце обичних пасоша са Азербејџаном, Јерменијом и Грузијом. Такође, покренули смо иницијативу да Влада Србије донесе одлуку о укидању виза за носиоце свих пасоша држављана Тринидада и Тобага, а за држављане Еквадора и Панаме за носиоце обичних пасоша. Са Боливијом, такође, радимо на усаглашавању за све врсте пасоша, са Венецуелом и Индијом такође, радимо на укидању виза.

На крају, међународни рејтинг пасоша Србије. Према подацима Passport Index-а, наш пасош се налази на 37. месту, од укупно 199. То говори о вредности пасоша не само у техничком смислу и веома ретким случајевима његовог фалсификовања, мислим да до сада готово да није забележен случај фалсификовања српског пасоша, али је и политички важно да у великом броју земаља није неопходна виза уколико се путује са српским пасошем.

И да још једном поједноставим, наш циљ у Министарству спољних послова је да укинемо визе са што већим бројем земаља и на томе ћемо радити и у наредном периоду.

Значи, имајући у виду да су ових девет закона из три ове веома значајне области, али и да су то области око којих нема неких великих спорова, ја позивам све народне посланике да подрже у дану за гласање доношење ових закона, односно ратификацију ових споразума. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има министар Вања Удовичић.

ВАЊА УДОВИЧИЋ: Хвала, поштована председавајућа.

Поштовани народни посланици, поштоване народне посланице, регион Западног Балкана суочава се са заједничким наслеђем; до напретка региона може доћи само заједничким деловањем и промоцијом концепта толеранције, солидарности и сарадње.

Уз подршку институција из региона, невладиног сектора и међународних партнера, млади као носиоци друштвеног развоја јесу ти који својим примером и конкретним активностима показују да је сарадња неопходна и да је резултат исте друштвени, економски и културни развој региона. Корист од свих видова регионалне сарадње и повезивања људи, капитала, робе и услуга је вишеструка, и то првенствено за младе. Сарадња младих је најбоља инвестиција у будуће односе у региону; још важније, карта у једном правцу даље од сваке врсте конфликта и спорења.

Споразум о оснивању Регионалне канцеларије за сарадњу младих потписан је 4. јула 2016. године у Паризу. Споразум је потпуно усаглашен и надовезује се на циљеве у оквиру Берлинског процеса и заснива се на Заједничкој декларацији из Беча. Потписивањем овог споразума створена је и

формална основа за успостављање новог институционалног механизма за сарадњу младих Западног Балкана.

Разлози за оснивање ове канцеларије су, између осталог, да подржи и створи услове за активности које промовишу помирење, мобилност, разноликост, демократске вредности, партиципацију младих, активно грађанство и интеркултурално образовање. Успех сарадње биће мерен и на основу квалитета достављених пројеката и конкретних видова повезивања.

Србија, када је реч о апсорбовању фондова, има велики потенцијал. Са успехом смо у протеклих неколико година учествовали у разним програмима за младе на регионалном и међународном нивоу, те уз ове врло јасне резултате и показатеље сматрамо да ће млади из Србије наставити овако успешан тренд ангажовања и на пројектима Регионалне канцеларије за сарадњу младих.

(Жагор.)

ПРЕДСЕДНИК: Немојте добацивати министру.

Изволите.

ВАЊА УДОВИЧИЋ: У складу са тим споразумом дефинисане су надлежности и мандат Регионалне канцеларије за сарадњу младих, којим је предвиђено да ће она подржавати пројекте за младе који су усмерени и доприносе: унапређењу разноликости и демократских вредности, јачању одрживе регионалне сарадње међу младима и успостављању нових односа међу младима у региону Западног Балкана, подстицању помирења, интеркултуралном учењу, повећању регионалне мобилности, унапређењу европског духа сарадње, разумевања и толеранције, грађанском активизму и учествовању младих у процесу одлучивања и социјалној инклузији и унапређењу могућности запошљавања младих.

Регионална канцеларија за сарадњу младих представља платформу за сарадњу и размену знања и искуства младих, организација и институција за младе из региона Западног Балкана. Ова канцеларија осигураће активно учешће и одговориће на стварне потребе младих, истовремено им пружајући прилику да се усавршавају и напредују, а тиме и допринесу свеобухватном развоју региона Западног Балкана.

Начела на којима ће се заснивати рад Канцеларије су – мир, поверење засновано на међусобном разумевању, поштовање људских права, солидарност и сарадња, недискриминација и толеранција, поштовање и прихватање различитости као основе демократског напретка у савременом друштву.

Свима треба да буде омогућено активно учешће у таквом друштву, примењујући инклузивни приступ без прављења разлика према било ком основу или својству, негујући транспарентност целокупног деловања.

Мисија Регионалне канцеларије за сарадњу младих је да подржи регионалну размену младих и размену њихових идеја с циљем стварања основе

за будућу сарадњу у региону засноване на вредностима толеранције и поштовања људских права и разноликости, као и посвећености инклузији и безбедности, да интензивира регионалну сарадњу младих и институција које се баве младима и да обезбеди имплементацију заједничких програма за младе који се фокусирају на принципе демократског управљања, одрживог економског развоја, образовања, иновација, као и да координира сарадњом младих на Западном Балкану.

Када је реч о структури, Статутом је предвиђено да се Регионална канцеларија за сарадњу младих се састоји од: управног одбора, секретаријата, саветодавног одбора и радних група.

Управни одбор је највиши орган одлучивања и чине га по два представника сваке уговорне стране: један представник Владе, који је непосредно одговоран за омладинску политику, и један омладински представник.

Постоје стални контакти и сарадња на билатералном и регионалном нивоу у области омладине. Међутим, са Регионалном канцеларијом за сарадњу младих стварамо могућност да млади из Србије кроз реализацију пројекта са вршњацима из региона унапређују своје персоналне и социјалне вештине, деле искуства, уче једни од других и иницирају одређене активности.

Одржив и ефикасан механизам регионалне сарадње младих је заснован на мобилности, размени идеја, вршњачком учењу и толеранцији и незаменљив је алат за оснаживање младих у економском, културном и друштвеном сегменту.

Регионална Канцеларија за сарадњу младих представља искрени напор и корисно средство за промовисање културе, сарадње и синергије међу уговорним странама. Ова канцеларија представља функционални инструмент који ће неговати појачани дијалог, боље разумевање и одрживи развој у региону.

Народној скупштини Републике Србије предлажем да усвоји Предлог закона о потврђивању Споразума о оснивању Регионалне канцеларије за сарадњу младих Западног Балкана.

Остајем остварен за конструктивну расправу и за сва ваша питања. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала лепо.

Да ли неко од известиоца надлежних одбора жели реч? (Не.)

Да ли председници, односно представници посланичких група желе реч?
(Да.)

Реч има народни посланик Предраг Јеленковић.

Изволите.

ПРЕДРАГ ЈЕЛЕНКОВИЋ: Поштована председнице, уважени чланови Владе, даме и господо народни посланици, као што знамо, железничка

инфраструктура је познато јавно добро у општој употреби и својини Републике Србије.

С тим у вези, зашто је важно подржати овај предлог одлуке националног програма? Зато што овај документ уважава процес усклађивања националног законодавства са прописима ЕУ, као и међународне споразуме и развојне планове на овом подручју везано за друмски, водни и ваздушни транспорт у Републици Србији на период од 2015. до 2020. године.

Исто тако је важно да се овај програм усвоји јер је за период од 2017. до 2021. године потребно утврдити нове планове изградње као и реконструкцију одржавања постојеће железничке инфраструктуре. Поред овога постоји и обавеза, према одредбама члана 48. Закона о железници Србије, доношења управо оваквог једног националног програма.

Важно је и то да се изградњом, реконструкцијом и модернизацијом железничке инфраструктуре креира систем за унапређење безбедности, ефикасности и поузданости нашег саобраћаја. Унапређује се ниво квалитета услуга, примењују се европски стандарди, подиже систем енергетске ефикасности и заштите животне средине, прилагођавање железничке инфраструктуре у складу са еколошким захтевима и целокупни допринос железнице регионалном развоју.

Осим овога, Национални програм у делу Стратегије развоја има и функцију за давање смерница из области развоја и функционисања железничког саобраћаја на свим пругама различитих категорија у Републици Србији. Такође, дају се смернице за доношење одлука државним органима, али и локалним самоуправама не би ли унапредили приступачност железничке инфраструктуре. На крају, има функцију да, поред информација о стању железничког саобраћаја у земљи дају и усмеравају информације привреди и заинтересованим грађанима.

Оно што могу од свега овога, из целог програма да истакнем, пошто долазим из Ниша, на основу процене финансијских средстава потребних за спровођење овог акта наводе се средства планирана у укупном износу близу 63 милиона евра за извођење радова и услуга стручног надзора за модернизацију и реконструкцију пруге Ниш–Брестовац из ИПА фонда, уз учешће Републике Србије близу 16 милиона евра.

Такође истичем да су планирана и средства у укупном износу од 84 милиона евра за извођење радова на реконструкцији грађевинске инфраструктуре пруге Ниш–Димитровград, деонице Сићево – Сићевачка клисура – Станичење. Наравно, и Република Србија има своје учешће од четири милиона и сто хиљада евра.

У делу програма Развојне компоненте у изградњи нових капацитета инфраструктуре од посебног значаја за Републику Србију, поред магистралних пруга на Коридору 10, кроз Републику Србију су укључене, између осталог, и

регионалне пруге, а наравно и део који се тиче југа Србије, пре свега пруга Ниш, Црвени крст – Зајечар – Прахово, Пристаниште, где се у пододељку 5.3. Развој железничке инфраструктуре наводи да ће бити реализовани на регионалним пругама у планском периоду са инвестиционим вредностима.

Што се тиче Споразума из Париза везано за Републику Србију, оно што треба да се истакне је да је Република Србија своју стратегију борбе против климатских промена започела у јулу 2016. године, а завршетак је планиран за почетак 2018. године.

Стратегија се израђује кроз пројекат финансираних средстава ЕУ и основни разлози за доношење Закона о потврђивању Споразума из Париза су, пре свега, испуњавање међународних обавеза према Оквирној конвенцији УН о промени климе, чија је Република Србија чланица од 2001. године, затим допринос процесу усклађивања националног са законодавством и политикама ЕУ и, на крају, добијање могућности коришћења међународног финансирања дефинисаног споразумом. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Да ли се још неко од овлашћених представника јавља у овом делу расправе? (Не.)

Хвала.

Прелазимо на листу.

(Немања Шаровић тражи реч.)

А ви ћете уместо председника? Добро, изволите. Ја сам разумела да ваш председник жели да говори.

Реч има народни посланик Немања Шаровић.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Даме и господо народни посланици, након заиста пуно злоупотреба везано за само заказивање и почетак ове седнице, сада смо принуђени да расправљамо о неких 20 и више тачака дневног реда, тачније о 21, у јединственом претресу, иако Пословник о раду Народне скупштине прописује одређене услове за то.

Члан 157. каже: „Народна скупштина може да одлучи да обави заједнички начелни претрес о више предлога закона који су на дневном реду исте седнице, а међусобно су условљени или су решења у њима међусобно повезана“. То је услов.

Ја сам молио и све министре који су присутни, а недостаје нам неколико министара који су одређени за представнике Владе... Доћи ће. Па доћи ће накнадно није довољно, требало је да буду сад. Морала је бити Зорана Михајловић овде да образложи своје предлоге закона за које је Влада њу одредила као представника. Морао је ту бити господин Расим Љајић да нам образложи. Морао је бити ту да одговори на наше примедбе.

Ви на овај начин дефинитивно не чувате достојанство Народне скупштине, а ви бисте као председник морали да водите рачуна о томе да...

ПРЕДСЕДНИК: Зато је ту први потпредседник Владе Републике Србије Ивица Дачић, који зна све о овим споразумима. Будите задовољни његовим присуством. Хвала вам.

(Немања Шаровић: Да ли могу да добијем реч, да наставим да говорим?)

Можете, али да се пријавите.

(Немања Шаровић: Ја сам пријављен. Хоћете да сликамо посланичку јединицу све време?)

Ево, имам три сведока поред... Ево га...

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Ево, ако је потребно, можемо наћи неки мобилни телефон или фото-апарат па да све време снимамо своје посланичке јединице да видите да сам све време био пријављен.

Дакле, што се вашег одговора или примедбе, како год желите, тиче, ја то не прихватам. Мој је став, и то је став Посланичке групе СРС, да су министри, уколико поштују Народну скупштину као највише представничко тело, на које је пренет суверенитет грађана, морали бити овде.

Они су морали бити овде у 15.30 часова, да они чекају нас, а не да ми дођемо и да расправљамо размишљајући о томе да ли ће се они у неком тренутку појавити или неће, и на основу чега ће онда они у крајњој линији дискутовати са нама.

Извол'те, господине Недимовићу, реците.

(Бранислав Недимовић: Ко није био ту?)

Није ту Зорана Михајловић и није ту Расим Љајић.

Дакле, ја сам замолио све присутне министре да објасне, у складу са чланом 157. Пословника, на који начин су повезани законски предлози, односно на који начин су решења која су дата у њима међусобно повезана.

И ја ћу, више јавности ради него рачунајући на добру демократску праксу, јер њу, нажалост, овде немамо, навести неке.

Ми овде имамо, на пример, Закон о потврђивању Споразума о оснивању Балканских војномедицинских снага и волео бих да чујем од било ког министра на који начин је то законско решење повезано са Законом о потврђивању Споразума између Владе Србије и Чешке о заштити ратних гробова и војних меморијала? На који начин, шта је условљено?

Ево смеје се господин Ђорђевић, министар одбране; и њему је смешно.

И добро је да вам је смешно, господине Ђорђевићу, али ја се надам да неће бити смешно и грађанима Србије. Не смејете се ви мени, ви се смејете грађанима Србије. Ви њих исмевате кршећи Пословник, то је суштина.

Можете ви овде имати 126 гласова... Ево смеју се још неки из ваше коалиције... Можете се бахато понашати, можете кршити Пословник, ал' то су

радили и „жути“ па где су сад? Нема. Како су радили, тако су и прошли. Али сте ви све оно негативно што су они радили преузели и унапредили у многим стварима.

Али ајмо даље, да видимо на који начин је Споразум о заштити ратних гробова и војних меморијала повезан са Националним програмом јавне железничке инфраструктуре. На који начин?

Чешко војно гробље у Крагујевцу – да не планирате можда туда неку пругу? На који начин је ово повезано?

Ово је супротно здравом разуму, супротно је демократској пракси и, што је најважније, супротно је Пословнику о раду Народне скупштине.

(Владимир Орлић: Ја ово први пут чујем.)

Јесте, тако је. И наравно да први пут чујете, али да сте прочитали било шта од тачака дневног реда за чије сте обједињавање гласали, ви бисте то знали. Али, нажалост, не знате. Од вас се то не очекује, зато имате оно звонце – кад зазвони, да ви знате да треба да гласате.

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче, добићете опомену. Из више разлога. Вређате друге посланике, а под два, обраћате им се лично, уместо да се обраћате мени.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Из ког разлога? Добацују ми константно. Ја одговарам на добацивања, а ви ме нисте заштитили, госпођо Гојковић. И ваше је прво да мене заштитите, јер нико у складу са Пословником не може да омета...

ПРЕДСЕДНИК: Ви ништа не говорите о споразумима, него причате о Пословнику.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Како не говорим?

ПРЕДСЕДНИК: Ја нисам ставила Пословник на дневни ред.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Ја сам питао министре на који начин су законска решења у овим законима условљена.

ПРЕДСЕДНИК: Нису дужни да вам одговоре, него председник Парламента Републике Србије.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Дужни су. Ја као народни посланик то не разумем и зато питам министре који су то предложили да видим шта је условљено, да видим да ли они знају, да ли схватају. Сигуран сам да не.

Немојте рећи да немам право да питам министра. Ако немам право да их питам, онда су они овде излишни, ако нису дошли нама да држе предавања. А пажљиво сам слушао министре.

И будите и ви стрпљиви, полако.

ПРЕДСЕДНИК: Ја сам еминенција стрпљивости у Србији, верујте.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Ако можете само да сачекате да ја завршим па онда одговорите, немојте ми упадати у реч. И ово је упадање, без обзира на то што сте ви председавајући, немате право...

ПРЕДСЕДНИК: Тешко је трпети увреде 20 минута, али изволите.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Госпођо Гојковић, немате право. А пустите ви то, моје је да ја образлажем, то ће разумети грађани Србије. Ја у оквиру 20 минута могу да образлажем како год хоћу зашто не треба гласати ни за један од ових предлога. Како год хоћу.

А схватићете и ви, сачекајте да дођем до поенте.

Дакле, на који начин је Споразум о заштити ратних гробова и војних меморијала повезан са изменама Споразума између Владе Србије и Руске Федерације о међународном друмском саобраћају? На који начин? Има ли било ко из владајуће коалиције ко је то у стању да нам каже? Какве везе то има једно с другим? Нема никакве. Који су чланови повезани овим споразумима? Шта је то међусобно условљено? Нема.

Као што не можете рећи ни за хитан поступак. Ево да се вратим на то. Ми смо први предлог који је на данашњем дневном реду у обједињеној расправи добили 25.10. по хитном поступку – по хитном поступку – прошле године у октобру, и данас расправљамо о томе. Ако је било хитно, што нисте ставили на неку од претходних седница? Имали сте ту могућност. Вас то није занимало, зато што вас не занима демократска парламентарна пракса и зато што, суштински, демократију не разумете.

Идемо даље. На који начин је Споразум о заштити ратних гробова и војних меморијала повезан – слушајте сад – са Предлогом закона о потврђивању Споразума између Владе Србије и Владе Специјалне Административне Регије Хонгконг Народне Републике Кине о ваздушном саобраћају? Ваздушни саобраћај у Хонгконгу са гробовима и ратним меморијалима – како то да разумемо? Ево ја, признајем, не разумем. Ко год је способан, у стању, од министара, ево можда господин Вулин или господин Дачић, нека се испрси па нека то објасни.

Па идемо даље. Какве везе има Јавна железничка инфраструктура са Споразумом о статусу и функцијама Међународне комисије за нестала лица? Како је то међусобно условљено? Има ли ко то може да каже?

Па онда имамо ту Предлог закона о потврђивању Споразума о оснивању Регионалне канцеларије за сарадњу младих. Па, је л' Канцеларија за сарадњу младих условљена ратним гробовима и војним меморијалима? Ја мислим да није.

Па имамо, даље, закон о потврђивању Споразума између Владе Србије и Владе Републике Немачке о обављању плаћене делатности чланова породице или чланова дипломатског или конзуларног представништва. На који начин је ово условљено са ратним гробовима и војним меморијалима?

Па имате ту Предлог закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Индонезије – ево ту ће бити господин Дачић, он је надлежан па ће он бити стручан да одговори – о укидању виза за носиоце дипломатских и службених пасоша.

Дакле, наградно питање је, господине Дачићу, на који начин је ово повезано са ратним гробовима и војним меморијалима. На који начин? Ви као човек који је у много сазива био у Народној скупштини Републике Србије, који је у више сазива био и члан Владе Републике Србије треба да кажете да ли је ово злоупотреба и да ли ви пристајете на то. А очигледно пристајете, чим седите ту, чим немо посматрате шта се ради, чим представници Посланичке групе Социјалистичке партије Србије за то гласају. Значи, не смета вам.

Па идемо даље. Има ту још, ево да не читам сад све. То је, значи, и Споразум између Владе Србије и Владе Републике Белорусије у области туризма. И туризам је ваљда повезан са ратним гробовима и војним меморијалима у Чешкој, или Чешки, и у Србији?

Ово што радите је, рекао бих, потпуно супротно доброј парламентарној пракси.

Има их пуно. Ево га, каже – Предлог закона о потврђивању Споразума између Савета министара Републике Албаније, Савета министара Босне и Херцеговине, Владе Републике Македоније, Владе Црне Горе, Владе Републике Србије и Владе Републике Словеније о оснивању Балканских војномедицинских снага. Прва ствар коју бих питао господина Ђорђевића је то око чега ћемо ми сарађивати. Ако недајбоже избије рат, па ово ће све бити непријатељске и агресорске државе, то је потпуно јасно. Хоћемо ли с овим државама...? Можда против Русије? Хоћемо против Немачке? Хоћемо против било које друге државе? У случају рата, ово су државе из нашег непосредног окружења. Ово су државе које имају територијалне претензије према Републици Србији.

Ви имате отворене изјаве које долазе са Косова, из Македоније, из Републике Албаније где вам отворено прете и обећавају формирање некакве велике Албаније. У Бујановцу је 23. маја одржан „национални фестивал Ридвана Ђазимија“, терористе који је ликвидиран у сукобу са оружаним снагама Републике Србије, уз учешће људи из руководства општине Бујановац, представника власти општине Прешево, културно-уметничких друштава и представника са територије такозване републике Косово. Они су чак понели и заставе независног Косова и заустављени су због тога и враћени на административном прелазу. То можете да проверите службеним путем. А шта ви радите? Ви хоћете да формирате некакве заједничке војномедицинске снаге са њима. Ово је супротно интересима Републике Србије.

Понављам, у случају рата, ово су све агресорске земље, непријатељске. Са ким бисмо ми то могли да се сукобимо? Хоћемо ли са Словачком? Хоћемо ли са Кином? Са ким? Ако Србија буде увучена у ратни сукоб, то ће бити сукоб са неком од околних држава, са којом се граничимо и, понављам, са неком од држава које имају територијалне претензије према Републици Србији и које ту чињеницу не крију.

Е сад, шта стоји у Споразуму? Опет много тога негативног. Први члан – поред дефиниција, ви кажете да ће земља домаћин овога споразума и земља домаћин Сталне организације Балканских војномедицинских снага бити Македонија. А зашто Македонија, ко је то одлучио? И то вас питам из два разлога. Пре свега зато што је Србија центар тог региона. Значи, географски гледано, ми смо центар. Је л' тако? И друга ствар – највећа смо држава. Још увек, али највећа.

Када узмете то у обзир и када узмете у обзир део из образложења које сте ви из Министарства одбране дали, а то је да ви кажете да посебно треба имати у виду да војномедицински капацитети Републике Србије представљају компаративну предност Републике Србије у односу на друге државе западног региона, дакле ми смо водећа земља у тој области. Зашто бисмо онда дозволили да нека друга земља, посебно Македонија, која је крајње нестабилна и која ће, како неки челници, државни функционери држава које ће бити чланице овога споразума тврде, бити део велике Албаније? Па зашто бисмо ми у „великој Албанији“ правили било какве војномедицинске снаге? Мислим да је то апсурдно.

И још једна веома битна ствар. Ово је финансијско питање. Тамо где буде центар, тамо ће се трошити новац. Трошкови Србије ће, наравно, бити већи уколико је центар у некој другој држави.

Све ово је требало да буде разлог да се макар даље преговара, али мислим да у основи ово ни по коју цену не треба прихватити. А зашто не треба, то говори члан 3.

Члан 3. говори која је мисија Балканских војномедицинских снага и каже следеће – она се утврђује да би унапредила и олакшала употребу медицинских оперативних способности у региону Западног Балкана; сврха балканских војномедицинских снага је да обезбеди медицинску подршку и тако даље. А онда каже – циљ је да се омогући земљама учесницама да обезбеде неопходне способности за међународне операције, да унапреде националне капацитете за пружање медицинских услуга, као и да се достигну национални циљеви и циљеви НАТО-а.

Циљ Споразума је да се омогући, поред осталих, да се остваре циљеви снага НАТО. НАТО-а! НАТО-а, који нас је бомбардовао. НАТО-а, који је убијао грађане Србије. НАТО-а, који је главни промотер независности Косова и Метохије. НАТО-а, који штити шиптарске злочинце. НАТО-а, који је непријатељски, људи! Непријатељски. Може ли било ко од вас да устане и каже да је НАТО пријатељски према Србији? Не 1999. године, и у овом тренутку. Непријатељски је. Отимају нам Косово и Метохију. Отимају. Питање је шта ће следеће отимати. НАТО је непријатељска организација. И зашто бисмо ми

стварали савез, стварали војномедицинске снаге које ће остваривати циљеве НАТО-а?

Циљ НАТО-а сутра може бити да се уништи Русија. Може бити да се уништи било која друга земља на свету. Као што је дошла на ред Србија, као што је Ирак, као што је Либија, као што је Сирија. Питање је ко ће се следећи наћи на удару НАТО-а или појединачних земаља НАТО-а. Зашто би Србија у томе учествовала? Зашто бисмо остваривали злочиначке циљеве? Зашто бисмо ми стварали војномедицинске снаге које ће лечити војнике НАТО-а који убијају туђу децу? Зашто Србија то да ради? Ово није наш интерес. Има ли кога од министара да одговори? Нема.

Па онда каже – Балканске војномедицинске снаге су на располагању за евентуално активирање: а) на захтев једне или више страна или б) на захтев одговарајуће међународне организације. А која је то одговарајућа међународна организација? Замислите, каже – на захтев одговарајуће међународне организације. Зашто нисте дефинисали која је то? Јесте, у претходном члану – НАТО.

Зашто нисте поменули Договор о колективној безбедности? Ајде да остварујемо њихове циљеве. Зашто бисмо остваривали циљеве НАТО-а? И ко ће, што је веома битно као питање, у одговарајућем тренутку, у кључном тренутку одлучивати о томе који је то захтев одговарајући, односно која је војна организација одговарајућа?

Па каже – на захтев било које друге земље. Ви знате да је СРС против војне неутралности. Војна неутралност није одговорила на изазове са којима смо се као земља и народ суочили. Ми смо неутрални од 1945. године, па су уништили бившу СФРЈ, па су бомбардовали Републику Српску, па су окупирали Републику Српску Крајину, па су...

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Шта хвала? Осамнаест минута и 30 секунди.

ПРЕДСЕДНИК: Да, али не рачунате оних минут и по које сте говорили кад сам вас прекинула и добили сте онда тачно још 18.28.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Али одбијте то што сте ми упадали у реч.

ПРЕДСЕДНИК: Немојте се стално расправљати са мном. Као Калимеро. Па не мрзим ја вас.

Мислите да издржим још мало? Изволите.

Ево, ал' тражиће други посланици онда минут.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Ако вам толико значи 30 секунди, ево, ја вам поклањам. За добробит државе. Ако ћете решити неки проблем, одричем се тих 30 секунди.

ПРЕДСЕДНИК: Ево, за добробит државе реците још пар секунди нешто. Хвала што сте одбранили државу.

Хоћете ли да говорите или вам треба пауза? (Не.)

Реч има Елвира Ковач.

Изволите.

ЕЛВИРА КОВАЧ: Поштована председавајућа, председништво, господо министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, као овлашћени представник Посланичке групе Савез војвођанских Мађара – Партија за демократско деловање говорићу о два документа која се налазе на дневном реду, најпре о Предлогу одлуке о Националном програму јавне железничке инфраструктуре за период од 2017. до 2021. године.

Доношење овог националног програма јавне железничке инфраструктуре је изузетно значајно и са њим се не врши заправо усклађивање са прописима Европске уније, већ конкретно усклађивање са Директивом Европског парламента и Савета о успостављању јединственог европског железничког простора.

Због чега сматрамо да је доношење Националног програма јавне железничке инфраструктуре за период од 2017. до 2021. године изузетно значајно? Зато што је овај документ основни. Њиме се први пут детаљно утврђују приоритети развоја, планирања, изградње, реконструкције и одржавања функционалне железничке инфраструктуре, као и конкретна висина и потенцијални извори потребних финансијских средстава.

Овај документ представља темељан преглед тренутног стања, детектованих проблема, али и предлога како одговорити на конкретан проблем, све у циљу унапређења железничког транспорта.

Овај основни документ, Национални програм, даје смернице за доношење одлука, како државним органима тако и органима локалне самоуправе, које се тичу унапређења саобраћајне привредне инфраструктуре. Оно што је такође значајно, ово је први документ који Влада Републике Србије предлаже Народној скупштини на усвајање за последњих 25 година који даје заиста изузетно добар преглед разних пројеката који су у различитим фазама планирања и изградње.

За нашу посланичку групу СВМ–ПДД изузетно је значајан и део Националног програма, поред прегледа пројеката који су у фази извођења радова или у фази припреме за извођење радова и за које постоје потенцијални извори финансирања, као што је, на пример, деоница Нови Сад – Суботица – граница Мађарске, за коју су у току активности везане за анализу могућности претпројектовања техничке документације финансиране из ИПА 2011. године, који се односи на пројекте којима се тек планирају активности на припреми израде техничке документације и који у претходном периоду, нажалост, нису били у врху приоритета и за које још није обезбеђен тачан извор финансирања.

То су пруге којима се комплетирају магистралне пруге, првенствено деоница Коридора 10, и које су од изузетног значаја за повезивање како управних округа тако и географских региона у Србији. Споменућу само неколико. На пример, пројекат реконструкције пруге Панчево Главна – Зрењанин – Банатско Милошево – Сента – Суботица. Пруга је изузетно значајна управо због тога што повезује привредне центре Панчево, Зрењанин, Кикинду и Сенту са европским окружењем преко Коридора 10 и, наравно, станицама чворова Београд и Суботица. Ова пруга је географски функционално заправо паралелна са Коридором 10 кроз Србију, Београд – Нови Сад – Суботица – Будимпешта, и самим тим представља резервни правац у случају евентуалне реконструкције или удеса на пругама на Коридору 10.

Други пројекат је пројекат реконструкције пруге (Сегедин) граница Мађарске – Хоргош – Суботица – Суботица, Фабрика – Чикерија – граница Мађарске (Баја). Суботица – Хоргош (Сегедин) као регионална пруга повезује војвођанске градове са градовима у јужној Мађарској. Ова пруга је тренутно једноколосечна, дужине 27 километара на подручју Републике Србије и планирано је да се изврши ова реконструкција на иницијативу мађарске стране и АП Војводине. Ово никако није само један мађарско–мађарски пројекат, већ је од изузетног значаја за развој целог региона и свих оних средина и местаца која се налазе на овој путањи, а и шире.

За део деонице пруге (Сегедин) граница Мађарске – Хоргош – Суботица израђена је техничка документација из средстава ИПА фондова, са кофинансирањем из буџета АП Војводине, и процењена вредност инвестиције за ову деоницу је око 46 милиона евра. План је да возови на овој деоници у будућности саобраћају са 120 километара на час, а за деоницу пруге Суботица Фабрика – Чикерија – граница Мађарске (Баја) дата је подршка да се са Мађарском аплицира за комплетирање техничке документације за ову деоницу пруге дужине 12 километара из средстава ИПА фондова, односно програма прекограничне сарадње.

Сматрамо да је изузетно значајно даље развијање регионалне пруге, јер ћемо се вероватно сви сложити да она доприноси привредном, друштвеном и регионалном развоју кроз унапређење приступачности подручја кроз које пролазе ове пруге и ради једноставнијег, лакшег, поузданог превоза између споменутих регионалних центара за све заинтересоване кориснике.

Развијање мреже регионалних пруга је изузетно значајно зато што се тиме доприноси и самој безбедности саобраћаја, односно повећању квалитета железничке инфраструктуре, примена европских стандарда је изузетно значајна, приступачност железничке инфраструктуре за све, заштити животне средине и тако даље.

На почетку излагања сам споменула Трансевропске мреже. Успостављање и развијање Трансевропских мрежа предвиђено је Уговором о Европској заједници. Кроз Преговарачко поглавље 21 преузимају се правне тековине Европске уније и нова инфраструктурна политика Европске уније заправо је дефинисана Уредбом Европског парламента и Савета о смерницама за развој Трансевропске саобраћајне мреже, који је објављен још у децембру 2013. године.

Занимљиво је да се новом политиком ЕУ први пут утврђује основна саобраћајна мрежа утемељена на девет коридора. Општи циљ ЕУ је да се постепено до 2050. године већина грађана и предузећа тако повеже на те свеобухватне мреже да нико не буде удаљенији, значи на дужини која би била већа од 30 минута. У складу са тим циљем изузетно је значајно споменути да ће се јако увеличати, заправо утростручити фондови ЕУ, средства ЕУ за саобраћајну инфраструктуру у овом буџетском периоду, од 2014. до 2020. године, и они ће износити 26 милијарди евра у оквиру кохезионих инструмената.

За нашу посланичку групу је изузетно значајна и чињеница да је о Нацрту одлуке о Националном програму јавне железничке инфраструктуре вођена изузетно квалитетна јавна расправа и да су прихваћени одређени предлози који су се појавили током јавне расправе. Споменула бих само два најзначајнија.

Један је предлог да локалне самоуправе и управљачи путне инфраструктуре буду укључени у активности унапређења безбедности саобраћаја. Конкретно, појавио се предлог да локалне самоуправе, на пример Дирекција за изградњу града Суботице, буду укључене у надзор спровођења и одржавања путних праваца, с обзиром на то да одржавање суфинансирају локалне самоуправе.

Изузетно је значајно и, споменула сам да постоји одељак „Планирани пројекти који још нису у фази израде техничке документације и за које је непознат извор финансирања“, да су унети подаци из међународног ИПА пројекта за пругу Суботица – Хоргош, то јест унет је пројекат Суботица – Чикерија.

Желела бих још, врло кратко, да говорим о планираним пројектима међудржавне билатералне сарадње у региону Југоисточне Европе.

Земље Југоисточне Европе су идентификовале потребу за сарадњом на развоју железничког саобраћаја. Један од резултата сарадње је, између осталог, пројекат модернизације пруге Београд–Будимпешта, или детаљније, Београд – Нови Сад – Суботица – граница Мађарске – Будимпешта. Предмет пројекта је изузетно значајна модернизација постојеће, нажалост једноколосечне и дотрајале, железничке пруге Београд – Суботица – државна граница (Келебија) у оквиру целовите пруге Београд–Будимпешта, Коридор 10б, у изузетно савремену

двоколосечну интероперабилну пругу за мешовити, како путнички тако и теретни саобраћај. Планирана брзина возова на овој деоници би требало да достигне 200 километара на час.

Реконструкција и модернизација деонице Стара Пазова – Нови Сад, то такође морамо да нагласимо овде, предмет је реализације кредита Владе Руске Федерације. Ова наведена деоница је по свим карактеристикама, по топографским, геотехничким, хидротехничким, просторним, урбанистичким и осталим, најтежа и најсложенија, али се очекује врло скоро.

Међународни значај пруге Београд–Будимпешта, која представља део традиционалног железничког транзитног коридора за везу Западне и Централне Европе са Грчком, Турском, Блиским истоком, потврђен је паневропским приоритетним коридорима и споразумима. Овим паневропским приоритетним споразумима и коридорима се дефинишу планови и стандарди развоја Трансевропске железничке мреже, које је у виду закона Република Србија ратификовала.

Дозволите ми да се у наставку свог излагања осврнем на још један конкретан споразум или статут. Такође бих ово излагање везала најпре за европске интеграције и изузетни значај јачања регионалне сарадње. Као што знамо, Србија посебну пажњу придаје неформално постављеном скупу тзв. „западнобалканска шесторка“ и, као што знамо, Берлински процес је заправо иницирала немачка канцеларка Ангела Меркел.

Морамо споменути... Ви сте вероватно, господине министре, у свом уводном излагању причали о томе да је као део Берлинског процеса, значи, на Самиту у Паризу 4. јула 2016. године... Заправо први резултат тог самита је била декларација која се односила на неколико тема – од мигрантске кризе преко борбе против тероризма али и изузетно значајне европске перспективе целог Западног Балкана, економске сарадње у целом региону, побољшања пословне климе, напредак у повезивању области транспорта и енергетике и оно о чему данас овде разговарамо, између осталог, сарадња младих и боља мобилност, раст запослености и помирење.

Изузетно је значајно потписивање Споразума о успостављању регионалне канцеларије за сарадњу младих од стране премијера и учесника такозване „западнобалканске шесторке“, и то је конкретно достигнуће Самита од прошлог прошлог јула.

Као што знамо, агенда повезивања је један од кључних стубова Берлинског процеса, међусобне сарадње у региону и сарадње са Европском унијом. Заправо, овим споразумом, који је коначно на дневном реду Народне скупштине, жели се постићи што већа мобилност, разноликост, промовисати демократске вредности, активно грађанско учешће и интеркултурално образовање младих.

Предлогом закона заправо се односно Регионална канцеларија за сарадњу младих. Знамо да је договорено седиште у Тирани. Изузетно је значајно да она подржава регионалну размену која је изузетно битна између младих људи из целог региона, њихову сарадњу, али и институција које се баве конкретно питањима младих и обезбеђује се имплементација заједничких програма са фокусом на младе.

Као што сте ви изјавили, господине министре, ово тело је изузетно значајно за младе у региону, јер оно заправо представља једну платформу за њихову сарадњу и креирање заједничких програма. Колико смо схватили, свакако поздрављамо, она је замишљена као једна регионална канцеларија за размену знања и искуства младих, а циљ је да се одговори на њихове потребе и да се неко њихово знање и искуство унапређује, да се они свакако усавршавају и напредују у будућности. Верујемо да ће кроз директне сусрете они заиста довољно научити једни о другима и да ће допринети бољем разумевању и међусобном разумевању у региону.

Иако се млади у региону разликују међу собом, заправо се сви они суочавају са врло сличним, ако не и идентичним проблемима. Наравно, ако причамо о региону, а тако је и у Европи, један од највећих је велика незапосленост међу младима, корупција и одлив мозга – управо због тога је размена међу овим земљама изузетно значајна – и проблем мобилности. Највише се жале на препреке у мобилности у виду непризнавања диплома у разним земљама. Значи, једна земља не признаје дипломе друге и то отежава мобилност. Надам се да ће овај споразум то олакшати.

Не желим да причам о детаљима, сви смо упознати о финансирању, функционисању и заправо како је она замишљена, али верујем да је досадашња пракса показала да мобилност младих, њихова сарадња заиста доприноси бољем разумевању у региону и да ће етничке и верске предрасуде и стереотипи у земљама региона, захваљујући делимично овом пројекту, нестати.

За сам крај, Посланичка група Савез војвођанских Мађара и Партија за демократско деловање ће у дану за гласање подржати све предлоге који се налазе на дневном реду. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Захваљујем.

Господине Шаровићу, тражили сте реч по Пословнику. Изволите.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Господине Арсићу, прекршен је члан 27, члан 105, члан 106, члан 107. и члан 108.

О чему се ради? Ви знате да нико не може ометати говорника на било који начин, да су сви дужни да га слушају. Међутим, овде имамо другачију слику. Нас овде упорно ометају конобари, који министрима доносе кафу, који им доносе воду и који на тај начин...

(Посланици Српске напредне странке добацују.)

Добацујте ви до миле воље. Вама то можда не смета, али то говори о вама.

Дакле, постоји скупштинска кантина. Ово је скупштинска сала. У скупштинској сали се води дискусија о законима. Апсолутно је некоректно да за време излагања било ког посланика пролазе конобари, да звецкају, да доносе шећер, да доносе млеко, да питају ко какву кафу хоће, да министри све време причају, али не на начин који је предвиђен Пословником. Нису се пријавили за реч па је добили, него причају међусобно о томе каква је коме кафа стигла.

Молим вас, господине Арсићу, да упутите министре, ако већ желе да попију кафу, није то спорно, има министара који данас нису дошли, нека лепо изађу, нека то ураде на месту које је за то одређено. Немојте да то раде у сали Народне скупштине Републике Србије.

Дакле, на тај начин ви бисте штитили дигнитет Народне скупштине, дигнитет грађана који су гласали за вас. Упозорите министре да се негде мора подвући црта. Они су овде дошли да одговарају на питања посланика, да нам представе законе које заступају, нису дошли на кафу. Ово није кафић, ово је Народна скупштина Републике Србије.

ПРЕДСЕДНИК: Уважени посланиче, сматрам да није почињена повреда Пословника.

Недавно је председник ваше посланике групе, посланик Војислав Шешељ тражио кафу да му конобар донесе у први ред где је седео, тачно на вашем месту. Он је ту кафу добио. Сматрали сте, седели сте иза њега, да није повређен Пословник. Још мање министри, који ће седети овде сатима са нама, крше Пословник. Уосталом они ни не могу да крше Пословник, већ ја.

Захваљујем се пуно, али не можете да имате двоструке аршине. Ако Војислав Шешељ може да пије кафу у клупама за посланике, наравно да министри могу.

Не можете да се јављате да полемишете са мном на мој одговор на ваше тражење повреде Пословника. Хвала вам лепо.

Реч има народни пословник Мирослав Лазански.

Изволите.

МИРОСЛАВ ЛАЗАНСКИ: Поштована госпођо председнице, даме и господо народни посланици, чланови Владе Републике Србије, уважена господо из Министарства одбране – верујем да сте се данас свега нагледали и наслушали – да ме се не би оптужило да сам пристрастан поводом НАТО-а и неких опсервација у вези с тим, ја ћу вам рећи да сам у овој сали ја био први који је ушао у НАТО, 1982. године, дакле далеко време је прошло, и то у Монсу – дакле, интервју с врховним командантом НАТО-а, америчким генералом Бернардом Роџерсом.

Зашто су сви ови закони данас, по неким проценама, скупљени и да ли има ту теорије завере или постоји нека лоша скривена намера, претпостављам да су сви ти предлози закона дошли на ред за ратификацију па су се стицајем тих околности практично нашли један до другог.

Овом приликом бих покушао да одговорим на неке процене око Балканских војномедицинских снага, да ли је то на неки начин индиректно укључивање Србије у НАТО или није. Овде се строго каже да се дефинише орган за организовање обуке и операције, и то је стални мирнодопски орган Балканских медицинских снага, што значи да се не ради о рату. Уколико би дошло до ратне ситуације, наравно да од тих заједничких Балканских медицинских снага не би било ништа, то се једноставно онда раскида.

Ми треба да знамо да је Србија једина држава у овом региону која је задржала војно здравство. У републикама бивше Југославије војно здравство више не постоји. Војномедицинска академија је бренд не само Војске Србије него и државе Србије, а после Србије можда најквалитетније здравство има Македонија. Дакле, зашто је Македонија изабрана као седиште за прву ротацију тих заједничких Балканских медицинских снага? Вероватно зато што је и она по здравству најквалитетнија, после Србије.

Не бих ја тражио неке разлоге да ли ту има неких скривених намера, не, ја бих вас подсетио да су у Другом светском рату и савезници и Немци чак међусобно лечили рањене, а били су у проглашеном ратном стању.

Наравно да у случају било какве конфликтне ситуације од тих заједничких Балканских медицинских снага нема ништа, а овде се строго и дефинише да ће оне послужити за случај отклањања последица природних катастрофа у региону. Ко може да их упуту? Па, ја верујем да у било какву врсту ратне операције те медицинске снаге, што се Србије тиче, неће моћи ићи без одлуке овог парламента.

Према томе, свака друга претпоставка или хипотетско разматрање да ли би ишли или не би ишли, мислим да у овом часу нема места томе, јасно је ко то одређује. Апсолутно је ван било какве реалности да би Скупштина, Парламент Србије подржао да војномедицинска екипа Србије оде, рецимо, у неку борбену мисију у оквиру НАТО-а. То се чак ни претходна власт није усудила да стави у парламентарну расправу. Кад је било процена да би четири српска лекара у Авганистану у оквиру Мисије ИСАФ-а значила пуно за имиџ Србије, ни тада то није стављено у скупштинску процедуру.

Ми морамо да знамо да је углед војног здравства Србије највећи у региону, да чак и стране дипломате посећују ВМА кад су у питању лекарске интервенције и тако даље. Дакле, пустимо људе нек иду, нек стичу искуства. Наши војни лекари у Централноафричкој Републици у оквиру Мисије MINUSCA, где је присутно 47 држава света, од којих су неке и војно неутралне,

као што је Аустрија, дакле државе са свих континената, ти војни лекари тамо стичу драгоцену искуства из лечења разних врста болести, што није неинтересантно за нашу земљу с обзиром на то да нам долази и пролази кроз ово подручје велики број миграната, који са собом могу да носе различите врсте обољења. Где ћемо ми налазити искуства око превенције у свему томе ако не шаљемо наше војно-лекарске тимове у такву врсту мисија?

То нису борбене мисије, истина, постоји одређен број наших војника који њих тамо штити, али то је једно драгоцено искуство. Коначно, највећи део тих трошкова покривају Уједињене нације и, ајде да кажемо, што није занемарљиво, пустимо људе и да мало зараде новце, да зараде паре. Бивша Југославија је имала исто такве мисије у иностранству, где су се људи јављали да иду управо зато јер је то одређена материјална добит.

Друго, нико никог не тера да иде у такве мисије, то су добровољне мисије. Свако ко иде у мисију, да ли у оквиру Европске уније, да ли је то мисија у борби против пирата у Индијском океану или у оквиру мисије у Централноафричкој Републици, то су добровољци. Они потписују уговор, иду на сопствени ризик. Према томе, немам страх од те врсте наше војне присутности у иностранству.

Ова мисија у Централноафричкој Републици већ се показала као јако добра, мислим да је сад недавно отишла четврта ротација. Тамо је грађански рат од 2013. године, Војска Србије је тамо присутна од 2014. године у оквиру помагања политике националног уједињења, односно политика која иде ка некој врсти престанка грађанског рата између хришћана и муслимана.

У овом часу Влада контролише само главни град Банги, где се муслиманска племена Селека и хришћанска Балака међусобно туку, кажем, још од 2013. године. Наше снаге су концентрисане у војној бази „Морава“. Ту је наша болница, 200 метара од наше базе, и могу рећи, оно кол'ко сам читао страну штампу, стране војне листове, да су искуства наших војних снага врло позитивно оцењена, да су наше јединице добиле велика признања и то је нешто што поспешује имиџ Војске Србије, пре свега на том хуманитарном плану.

Нико тамо не иде да се бори, нити тиме можемо да навучемо неку врсту осветничких терористичких акција на нашој територији, јер и локална племена која се међусобно сучељавају јако добро знају да ми тамо нисмо у борбеној мисији него управо да помогнемо том народу.

Војно-технички споразум са Белорусијом је врло значајан за нас, зато што је Белорусија по својој војној техници оно најфиније у некадашњем Совјетском Савезу. Био сам у њиховој бази „Барановићи“ и њиховом Војнотехничком заводу „Барановићи“, они имају јефтинији ремонт неких војних ваздухоплова него чак можда и Руси. Јако је добро с њима сарађивати, зато што

су врло отворени према нама, имамо пријатељске односе, нема политичког уцењивања. С друге стране, њихов ремонт је врло квалитетан.

Код нас се обично Белорусија доживљава у пејоративном смислу, али ћу вам рећи да је Белорусија оно што је некад била Словенија у бившој Југославији, значи фина техника, прецизна техника и врло модерне технологије. Њихов пуковник-пилот у бази у „Барановићима“ има плату 900 долара, а наши политички фактори из опозиције се о Белорусији често негативно изражавају.

Такође и војни споразум са Словачком, односно предлог закона треба изгласати зато што је Словачка у бившој Чехословачкој била носилац војне индустрије. Нама су једно време за наше топове, хаубице „нора Б-52“, док нисмо набавили уређај за бушење топовских цеви, цеви стизале из Словачке. Иако је Словачка чланица НАТО-а, имали су врло благонаклон став према нашој војној индустрији и помагали су нам кад год су могли. Коначно, Словачка није признала Косово; и то такође треба имати у виду.

Поздравио бих и овај предлог закона, што је министар Вулин овде предложио, о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Чешке Републике о заштити ратних гробова и војних меморијала, што је врло значајно због наше историје. Овде бих изнео једну ствар, коју вероватно ви не знате, верујем већина вас, тражио бих и да са Владом Немачке потпишемо такав споразум, јер ми у Оснабрику имамо највећу „северну гробницу“.

Оно што је у Солуну „Зејтинлик“, то је у Оснабрику логор југословенских краљевских официра; 12.000 југословенских краљевских официра било је у логору у Оснабрику за време Другог светског рата. Ту су били, већином, само Срби и Црногорци, међу којима је био и понеки Словенац. Немци су пуштали из логора Мађаре, Словенце, пуштали су Македонце, Босанце и Хрвате. Срби и Црногорци су остали у логору и, кажем, понеки Словенац је остао, јер је остао веран заклетви.

У том логору је било 600 Јевреја, активних и резервних официра Југословенске краљевске војске, које су Немци 1941. године покушали да извуку и пошаљу у Аушвиц. Наши официри су се том потезу супротставили; било је чак и физичких обрачуна. Није било пуцњаве, али Јевреји су остали у логору и спасени су њихови животи.

Гледајте, Спилберг је направио филм „Шиндлерова листа“, о 700 Јевреја које је спасао. Ми као Србија заборављамо нешто што је било позитивно за српски народ у Другом светском рату кад је тај контекст у питању.

Југословенски краљевски официри су у Оснабрику спасли 600 јеврејских ратних заробљеника које је штитила Женевска конвенција, и остали су живи јер су се наши супротставили да буду извучени из логора и послати у Аушвиц.

Предлажем министру Вулину да се о том меморијалном комплексу у Оснабрику поведе рачуна. Био сам 2009. године тамо, јер је и мој покојни отац

био један од официра Краљевске војске, који је био четири године у том логору и знам детаље свега што се тамо дешавало. Тамо постоји наша јака црквена општина, постоји меморијални комплекс и једна једина барака која је очувана, јер се наш тамошњи живаљ бори да то остане као спомен-соба.

Дакле, предлажем Влади да се и Немачкој упути предлог ради постизања споразума о очувању тог логора, који има фантастичну симболику не само за српски народ него је и доказ позитивних ствари које су Срби, краљевски официри урадили у Другом светском рату. Хвала на пажњи.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има министар Вулин. Изволите.

АЛЕКСАНДАР ВУЛИН: Само као информацију посланику Лазанском.

Разговара се управо на ту тему, постизања одговарајућег споразума који би регулисао међусобни однос Владе Републике Немачке и Владе Републике Србије. За нас је заиста од огромне важности да сва историјска места обележимо. Постоји 676 познатих меморијала српског народа у 40 земаља. Говорим о познатим, има сигурно и непознатих. Изненадите се, рецимо, нађете, веровали или не, у Шведској постоји гроб једног српског заробљеника који је побегао из Норвешке па је тамо некако страдао. Дакле, маса је наших гробова.

Када говорите о ономе што мало знамо, у Маутхаузену је страшна гробница, 12.000 официра и војника, заробљеника краљевске војске. Неких пет километара даље у селу које се зове Гусен је гробница 8.000 српских заробљеника из Првог светског рата. Дакле, где год погледате српска војска је остављала за собом трагове борбе за слободу. Зато би било лепо и овде на овом заседању Скупштине, ако можемо, да се не шалимо на овај рачун, и пустимо шале и доскочице. То је све у реду, али немојте; ни наши, ни туђи грбови не заслужују да их на било који начин ставимо у политику или политичке игре.

И када сам се већ јавио за реч, сваки од ових законских предлога које смо ставили пред вас, као што видите, има елементе иностраности. Сваки. Ово би суштински морао да образлаже министар иностраних послова. Сви и те како имају везе, јер као што видите, имају однос према нечему што је између наше државе и иностранства, наше владе и неких других влада. Али и то чак не мора, као што знате.

Важно је да се ови веома важни споразуми усвоје, да наша влада може да функционише по њима, да наша држава може да функционише по њима и заиста има више него довољно везе између њих, и више од тога. Видите да су овде сви министри који су предложили нешто од овог, свако од нас је дужан да брани свој закон. Нису ово она времена кад министри нису долазили у Парламент да бране своје законе и своје предлоге. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Да ли се још неко од овлашћених јавља за реч? (Не.) Хвала.

Дубравка Филиповски? (Не.)

Ана Ћирић.

Изволите.

АНА ЋИРИЋ: Поштоване даме и господо народни посланици, поштовани министри са сарадницима, поштовани грађани Србије, данас се пред нама налази низ закона о потврђивању споразума, како о укидању виза између различитих земаља, што ће значајно потпомогнути социоекономски однос двеју земаља, тако и споразуми везани за развој младих у региону, што је веома значајно како би их укључили у друштвено-политички живот у региону, што је данас значајно за Републику Србију.

Посебно бих се осврнула на Споразум између Владе Републике Србије и Републике Чешке који говори о заштити споменика.

Ово је веома важна тема за Владу Републике Србије. Она је од почетка, откад смо дошли на власт подржавала ову тему. Ако се сетимо периода после 5. октобра, нисмо се сећали ни палих бораца, нисмо се сећали ни НАТО бомбардовања, нисмо се сећали ни „Погрома“. Сваке године Влада Републике Србије одаје почаст нашим палим борцима и тиме нам пружа могућност за бољу будућност. Јер народ се сећа свих палих бораца и ова влада не сме да их заборави. Због тога сам изузетно срећна што је ово сигурно само један у низу споразума на ову тему који ће се потписивати, јер морамо одати почаст и борцима изван граница Републике Србије.

Немам још много времена, али бих искористила прилику у име посланичке групе и као представник Женске парламентарне мреже хтела бих да осудим изјаву народног посланика Зорана Живковића, који је увредио не само нашу председницу Скупштине Мају Гојковић, већ и све посланице у овом парламенту. Увредио је не само посланице, не само жене из политике, увредио је све грађане који су гласали за нас, увредио је све грађане који су гласали за њега.

Влада Републике Србије улаже много и у развој и у економију и у запошљавање. Знамо да ће ускоро на дневни ред доћи и закон о породичном где ће све жене, без обзира на врсту уговора, моћи да оду на породично боловање. Из тог разлога сигурна сам да ће ова влада и даље наставити да предлаже одличне законе, да ће ова скупштинска већина сигурно подржати те законе, а да Зоран Живковић са овако срамотним изјавама никада више неће добити подршку грађана Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Милисав Петронијевић.

МИЛИСАВ ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Поштована председнице, поштовани министри са сарадницима, поштовани народни посланици, желим да се придружим осуди коју је Женска парламентарна мрежа упутила поводом изјаве

посланика Зорана Живковића. Питам – могу ли и ја као мушкарац да осудим једну такву изјаву?

Данас је на дневном реду предлог за потврђивање 21 споразума из више области али који говоре о једној чињеници, једној констатацији – о повећаном међународном угледу Републике Србије и њеном све већем значају у међународним односима.

Један од спољнополитичких циљева наше државе је јачање билатералне сарадње са што већим бројем држава, и европским али и ваневропским. То оснаживање нашег међународног положаја спроводимо и кроз билатералне споразуме о различитим видовима сарадње, при томе имајући у виду да је сваки даљи корак у сарадњи обично омеђен постојањем визног режима.

Ја ћу се накратко задржати само на ових осам споразума који говоре о тој области, а моје колеге ће дати став Социјалистичке партије Србије о свим осталим споразумима.

Дакле, ако се има у виду да је сваки даљи корак у сарадњи обично омеђен постојањем визног режима, онда је и питање укидања виза, почев од дипломатских и службених, прелиминарно питање за ширење било ког облика међународне сарадње. Овом приликом говорим о осам потписаних билатералних споразума из области међународних односа које Народна скупштина треба да ратификује.

Три споразума, које је Влада Републике Србије потписала са владама Савезне Републике Немачке, Републике Француске и Републике Португал, односе се на запошљавање чланова породица дипломатског и конзуларног особља. О чему се ради? Овде се, овим споразумима на бази реципроцитета, а знамо да је основни критеријум у билатералним односима реципроцитет, дозвољава обављање плаћене делатности члановима породица дипломатских и конзуларних представника у земљи у којој се налазе. Наравно, при томе се примењују правила струке и радноправни прописи који су на снази у тој држави.

Овај облик билатералне сарадње са три веома значајне европске државе за Србију има велики значај. С једне стране продубљује се већ остварена добра сарадња по бројним питањима из наших билатералних односа, а с друге стране посматрамо их и шире, у контексту позиције Србије за приступ чланству ЕУ.

Иначе, Србија има билатералне споразуме оваквог типа са 16 држава. У суштини, овде не само да се омогућава овим споразумима запошљавање чланова породица дипломатско-конзуларног особља, већ се на врло конкретан начин ограничавају и привилегије и имунитет када су у питању активности везане за обављање плаћених делатности које би и иначе припадале према Бечкој конвенцији о дипломатским и конзуларним односима.

Шта желим да кажем? Има се у виду, такође, да у многим породицама супружници тешко прихватају да напусте посао да би отишли са супружником у

земљу где треба да буде дипломатски представник. То је навело многе државе, па и нашу, да траже решења на овај начин и у ствари је решење и нађено, кроз потписивање ових споразума са земљама: Немачка, Француска и Португал.

Такође на дневном реду имамо и пет споразума за укидање виза који се односе не само на носиоце дипломатских и службених пасоша, већ и на званичне представнике међународних организација које су акредитоване на територији државе друге уговорне стране, као и на чланове породица, наравно, под условом да имају дипломатске и службене пасоше.

Код споразума о укидању виза за носиоце дипломатских и службених пасоша са пет ваневропских држава, а ради се о Ираку, Индонезији, Киргизији, Тајланду и Гватемали, у питању је велики број пријатељских земаља с којима имамо бројне заједничке интересе и на међународном плану.

Треба овде напоменути, када су у питању дипломатски и службени пасоши, да је укидање виза за дипломате и њихове породице у ствари први значајан корак у правцу стварања што повољнијих услова за даље унапређење политичких односа и свестране сарадње у економској, културној, научној и другим областима од међусобног интереса и значаја и унапређење, у ствари, свеукупне сарадње.

Укидање ових виза свакако се може сматрати, веома је важно напоменути, кораком ближе ка успостављању безвизног режима и за све остале грађане. У том смислу желим да дам снажну подршку циљу Министарства иностраних послова, који нам је данас саопштен – да се укину визе са што већим бројем земаља.

Када је питању ових пет држава конкретно, о којима се данас разговара, желим још да нагласим да се ради о државама од којих у процесу незаконитог признавања такозване државе Косово ниједна није признала лажну државу Косово.

На крају, Србија је данас пожељан спољнополитички партнер, који може бити посредник између Запада и Европе, Русије и Кине, јер је међународни положај Србије ојачан добрим резултатима и успехом наше дипломатије, активностима ове владе и министра спољних послова Ивице Дачића, који ужива велики углед. Србија данас није објект у спољној политици, Србија је данас субјект. О Србији се данас не разговара у међународним односима, у међународним односима данас се са Србијом разговара. Снажна подршка СПС-а таквом курсу, таквим правцима у вођењу спољне политике Владе и Министарству спољних послова. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала вама.

Реч има народни посланик Бојан Торбица.

БОЈАН ТОРБИЦА: Поштована председнице, цењени министри, на почетку бих се придружио осуди изјаве коју је посланик Зоран Живковић данас

упутио председници Скупштине. Али, знате како, да би се коментарисао нечији акт, тај неко мора то да заслужи, а на Зорана Живковића, који је људска и морална и политичка нула, не вреди ни трошити речи. Оно што је Зоран Живковић данас урадио према једној жени, према председници Скупштине, спреман је сутра да уради и према својим колегиницама посланицама, спреман је сутра да уради према свим осталим женама у Републици Србији. Али шта и очекивати од човека који је водио хорде које су упадале и палиле ову скупштину, шта очекивати од човека који је водио хорде које су палиле Телевизију и остало?

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче, молим вас да се вратимо на дневни ред. Хвала вам на подршци.

БОЈАН ТОРБИЦА: Ево, Посланичка група Покрет социјалиста, наравно, подржаће све ове предлоге закона.

Сведоци смо да, док Влада предлаже закон о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Чешке Републике о заштити ратних гробова и војних меморијала, данас суд доноси једну срамну одлуку која је шамар свем српском народу, која је шамар свим жртвама у Другом светском рату, која је шамар њиховим потомцима. То је одлука о рехабилитацији ратног злочинца, слуге окупатора и издајника Николе Калабића.

Тај човек је својим неделима и својим злочинима обележио и жигосао себе за сва времена и нико никада никаквим судским пресудама, никаквим лажима и никаквим фалсификатима неће моћи да промени свест, неће моћи да промени памћење српског народа и неће моћи од злочинца и издајника да направи ослободиоца и антифашисту. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има Звонимир Стевић.

(Наташа Сп. Јовановић: По Пословнику.)

Дала сам реч посланику Звонимиру Стевићу, сачекајте.

Изволите.

ЗВОНИМИР СТЕВИЋ: Поштована председнице, поштовани министри са сарадницима, даме и господа народни посланици, ја ћу данас у оквиру овог јединственог претреса говорити о Предлогу закона о потврђивању Споразума о статусу и функцијама Међународне комисије за нестала лица.

Овај споразум сматрамо изузетно значајним јер је питање трагања и проналажења несталих лица у току ратних сукоба на територији бивше СФРЈ, а посебно на Косову и Метохији, за нас веома важно. Споразум је важан јер од статусног овлашћења Међународне комисије зависи у великој мери рад наше комисије за нестала лица.

Иначе, Међународна комисија је основана 1996. године, првобитно ради обезбеђивања сарадње Владе на тражењу несталих из сукоба у бившој

Југославији. Међународна комисија за нестала лица је основана као међународна организација. Закључивањем Споразума о статусу и функцијама Међународне комисије за нестала лица у Хагу 16. децембра 2015. године, који је у име Владе као заступник Републике Србије потписао амбасадор Републике Србије у Холандији, Република Србија је постала оснивач Међународне канцеларије за нестала лица, са могућношћу учешћа у процесу одлучивања.

Чланством у Међународној комисији за нестала лица Република Србија може да рачуна на даљу подршку Међународне канцеларије за нестала лица у решавању судбине несталих лица српске националности, као и држављана Републике Србије других националности, што је од посебног значаја за нас.

Имајући у виду значајан утицај и активности Међународне канцеларије у решавању овог питања у региону у протеклим годинама, чињеницу да се велики број посмртних остатака несталих лица не налази на територији Републике Србије, да Република Србија има захтеве за тражење несталих лица према више страна у региону и обрнуто, значај нашег чланства је недвосмислен.

Међународна комисија је та чији експерти врше ДНК и крвне анализе ексхумираних лица и омогућавају да се потпуно неутрално, без политичких предрасуда утврди идентитет несталих лица чији се постхумни остаци пронађу. Рад ове комисије онемогућава злоупотребе са било чије стране. Поред тога, поступак ДНК анализе несталих лица ова комисија за чланице и осниваче ради без накнаде, дакле бесплатно, што је велика помоћ нама и осталим државама у региону које траже да идентификују нестала лица.

Због протекла десетина година од првих сукоба 1991. године, ДНК метода је једино могућа и поуздана у утврђивању идентитета жртава. Наша комисија за нестала лица образована је Одлуком Владе Републике Србије 8. јуна 2006. године, са мандатом да се бави решавањем проблематике несталих лица у оружаним сукобима на простору бивше СФРЈ и АП Косово и Метохија. Стручне административне и техничке послове за потребе Комисије за нестала лица обавља Комесаријат за избеглице и миграције, и то у оквиру посебно формираног Сектора за нестала лица. Комисија води јединствену евиденцију несталих лица у оружаним сукобима и у вези са оружаним сукобима на простору бивше СФРЈ 1991–1995. године и АП КиМ 1998–2000. године, води евиденцију о ексхумираним, идентификованим и неидентификованим посмртним остацима и обавља многе друге послове у вези са несталим лицима који су предвиђени актима Владе и саме комисије.

Комисија има велику одговорност и веома одговорно од оснивања до данас ради на трагању за несталим лицима и њиховој идентификацији. Томе доприноси и добра регионална сарадња, јер је наш регион најпогођенији европски регион проблемом несталих и киднапованих лица, јер једна од

најтежих последица оружаног сукоба на простору бивше СФРЈ и Косова и Метохије јесте велики број лица која се воде као нестала.

У службеним евиденцијама Комисије за нестала лица као нестала још увек се води укупно 2.429 лица, и то: 1.762 у Републици Хрватској, 97 у Босни и Херцеговини, 570 на Косову и Метохији. У овом тренутку на простору бивше СФРЈ тражи се још 10.478 несталих лица; Хрватска 2.071, Босна и Херцеговина 6.752 и Косово и Метохија 1.664 лица. Од тога је несталих Срба и осталих са наше листе тражења, укључујући и нестале Србе из Републике Српске, више од 3.300 лица. Иначе, до сада је кроз постојеће механизме решена судбина више од 25.000 несталих особа.

Није једноставно обављати овај посао који је повезан са тешким трагедијама породица и зато сматрам да треба одати свако признање напорима које улаже наша комисија за нестала лица у откривање истине о несталим лицима, њиховом проналажењу и идентификацији.

Из пијетета према породицама несталих и киднапованих лица неопходна је још већа ажурност и ефикасност рада како међународне тако и наше комисије за нестала лица.

Овде испред зграде Народне скупштине имамо зид са фотографијама несталих лица на Косову и Метохији које постављају чланови Удружења несталих и киднапованих лица. И сам сам са Косова и Метохије и добро разумем овај тежак хуманитарни проблем и залажем се за подршку Комисији за нестала лица, која још увек има овај тежак задатак да пронађе и идентификује нестала лица у ратним и другим сукобима.

Из свих ових разлога које сам навео предлажем да се овај споразум ратификује. Посланичка група СПС ће подржати овај, као и све остале споразуме из данашње расправе. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Изволите.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Госпођо председнице, јављам се по члановима 27. и 107. Моја повреда Пословника је била на непосредно учињену повреду док је говорио посланик Торбица. Требало је да реагујете, јер у Народној скупштини Републике Србије није дозвољено коментарисати судске пресуде. Наиме, он је веома ружно говорио о једном од четничких команданата Николи Калабићу.

Мислим да је прошло време, а ви врло добро знате, јер сте из таквог породичног миљеа и порекла, Крцуна и 1948. године и комунистичких пресуда на брзину и преко ноћи, јер ми смо овде у Народној скупштини Републике Србије, за нас који смо упућени у то, веома компетентно отварали читаву историјску, да кажем реторички, архиву о улози и херојству четничког покрета Драже Михаиловића, и зато сте били дужни да упозорите народног посланика да на такав начин не треба и не сме да коментарише у Народној скупштини

Републике Србије, јер се антифашистичка борба и све оно што су урадили четници Драже Михаиловића и Николе Калабића не доводи у питање.

Према томе, ако смо чекали пад комунизма да можемо о томе да читамо из литературе и да људи могу отворено о томе да пишу на основу својих сазнања и личних сведочења, заиста је непримерено да народни посланици тако говоре.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала вам.

До 1945. године требало је да завршимо са свим тим расправама и да оставимо историчарима да кажу свој суд.

Молим Бојана Торбицу да се уздржи, јер не желим овде да ширим расправу о четничком и комунистичком покрету.

Дакле, молим вас да завршимо са расправом, иначе ћу завршити седницу, јер ја то не желим да слушам. Мислим да смо са тим идеолошким поделама давно завршили. Има нас који смо били овамо породично, има нас који смо били онамо, али смо се сви борили за исту ствар, за Србију.

Реч има Милија Милетић.

Изволите.

МИЛИЈА МИЛЕТИЋ: Уважена председнице, поштовани министри, колеге посланици, грађани Србије, ја сам Милија Милетић и долазим из најлепше општине у Србији, а то је општина Сврљиг, која се налази поред најлепшег града у Србији, а то је град Ниш. Изабран сам са листе СНС и представљам Уједињену сељачку странку у Скупштини Србије.

Неколико дана уназад поставио сам једно питање везано за обнову и реконструкцију железничке пруге, а сада смо добили и Национални програм изградње железничке пруге на територији Србије од 2017. до 2021. Ту се види да ће бити и реконструкција дела пруге од Ниша, преко Сврљига, Књажевца, Зајечара, Бора, према Прахову и доле. То је за мене као човека који живи у том делу Србије веома битно, зато што смо сведоци да је тамо тај део пруге у веома лошем стању.

Мени је задовољство што је сада у Програму планирано да се и кроз Ниш ради измештање пруге и све оно што се ради на територији града Ниша и југоисточне Србије веома је битно за нас који тамо живимо. Влада на чијем је челу господин Вучић стварно има слуха за југоисток Србије и мислим да ћемо сви заједно у наредном периоду имати могућност да пуно ствари које су започете и завршимо.

Реконструкција пруге, по програму који ће бити одрађен у наредном периоду, надам се да ће то бити баш онако како смо говорили раније – да могу да функционишу и путнички саобраћај и железнички саобраћај и преко тог дела пруге од Ниша према источној Србији, нормално, и друмски саобраћај, који је веома битан за нас који тамо живимо. Изградња и доградња Аеродрома у Нишу, који је веома фреквентан, врло је битна за нас који живимо у том делу Србије.

Још једном, ја ћу као народни посланик гласати за све ове предлоге јер мислим да је то битно за све нас и за целу Србију.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала вам. Потрошили сте време ваше посланичке групе. Захваљујем.

Реч има Иван Карић.

Изволите.

ИВАН КАРИЋ: Захваљујем се, уважена председнице.

Поштовани министри са сарадницима, колегинице и колеге, министар је говорио о генези Споразума у Паризу и мислим да нема потребе то да понављамо. Оно што ће данас бити у мом фокусу је прихватање Споразума у Паризу.

За нас као Зелене Србије споразум је битан пре свега на глобалном плану, јер су Сједињене Америчке Државе и Кина први пут прихватиле обавезу смањења емисије и то бисмо као човечанство могли да поздравимо јер нам је намера да покушамо да коригујемо пораст температуре и глобално отопљавање. Догађаји последњих година недвосмислено говоре о климатским променама и ми те промене имамо присутне и у Србији, али и по целом свету.

Нажалост, нисам могао да започнем свој говор као мој уважени претходни колега. Ја не долазим из најлепше општине; ја, нажалост, долазим из најзагађеније општине, из Обреновца, и због тога говорим. Овде вероватно има колега који сматрају да су њихове општине загађене, али бих волео да се са колегом Милетићем такмичимо у томе да све општине у Србији буду најлепше, а не најзагађеније.

И због тога сматрам, као неко ко долази из града у којем је енергетски сектор доминантан, загађење из производње енергије из угља је доминантно, али ми се овде обраћамо као Посланичка група СПС и као Зелени Србије, да је веома битно да прихватимо и потврдимо Споразум у Паризу.

Поштовани министре, из нашег министарства, или да кажем из вашег министарства, мора да крене одлучнија иницијатива за реструктурирање свих сектора. Морају ваше и наше колеге да схвате да је борба за климу, борба за заштиту животне средине заиста веома важна, и да можда наши споразуми могу или морају и треба да буду кровни споразуми.

Наша посланичка група, наравно, подржава вас у напорима које чините последњих годину дана, или откако сте министар, и сматрамо да промене које се дешавају... Истина, дешавају се полако, али оно што смо деценијама уништавали не можемо сада преко ноћи да променимо.

Делимични успеси који постоје у енергетском сектору, то наравно не зависи од вас, подизање квалитета животне средине, нажалост, не смеју да нас уљуљају и управо због тога Зелени Србије сматрају да Споразум о климатским

променама, Споразум из Париза може да буде развојна шанса Србије на један начин.

Стратегија коју сте најавили за борбу против климатских промена за 2018. годину можда би било добро да се у духу овог париског споразума може назвати стратегија за ублажавање, прилагођавање, спречавање, минимизирање узрока и последица климатских промена. Свакако, ово може бити или је за нас из заштите животне средине ово најважнија стратегија.

Оно што је важно за грађане Србије то је да је Србија у статусу такозване не-Анекс I земље, што значи да нема обавезу финансијских давања, односно финансијско давање за функционисање институција механизма овог споразума из Париза не пада на терет грађана Србије, а ми ово можемо видети као веома значајан механизам зеленог развоја.

Зелени Србије сматрају да би можда било добро основати један фонд за пошумљавање и можда поверити Институту за шумарство оснивање кампова или јавних радова да бисмо више и брже пошумили Србију, пре свега Војводину. Знам да постоје планови, али ово говоримо можда и због људи из других сектора који не разумеју увек довољно проблеме животне средине, не разумеју проблеме кружне економије. Посланичке групе СПС и Зелени Србије пошумљавање сматрају као најбољу борбу против ерозије и поплава и сигурно ће нам то у наредном периоду бити један од најважнијих подухвата.

Ми веома много можемо да радимо и у другим секторима, то је смањење расипања енергије, уштеда губитка воде и електричне енергије, употреба биомасе, обезбеђење смањења губитака кроз енергетску ефикасност у зградама, коришћење енергије из отпада, отпад у енергији, кроз спаљивање биомасе заједно са лигнитом и да на тај начин покушамо да озеленимо ову угљеничну производњу.

Ми као Зелени хоћемо да нема производње из угља и морамо да објаснимо својим колегама да није угаљ извор живота него да је то сунце, и да је то шанса. Ми заиста видимо Споразум као шансу за развој и у свим оним секторима о којима сте ви говорили, а то су и саобраћај, и пољопривреда, и сектор железнице и јавног транспорта и подршка преласка на електрична и хибридна возила.

Ово је шанса, због тога ће Посланичка група СПС и Зелени Србије подржати овај споразум и трудићемо се и у будућности да конструктивним предлозима можда унапредимо неке наредне кораке. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Министар Недимовић.

Изволите.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Поштована председавајућа, поштовани посланици, пре свега због јавности, заборавио сам у образлагању, пошто је било више докумената и о њима прича, неколико ствари да споменем.

Колико је у ствари овај Париски споразум важан. Није то само један прост документ где се сагласило мноштво земаља да је потребно смањити емисију штетних гасова, него један прост алат стоји нам на располагању. То је Зелени климатски фонд и Глобални фонд. То је један огроман извор за финансирање свега онога о чему сте ви малопре причали.

Један пример, практичан. Врло често смо сведоци ових дана, током маја месеца, да имамо огромне штете на пољопривредним усевима, из једног простог разлога, јер имамо промене у клими и велике излучевине, да имамо током једног кратког временског периода и ове градоносне облаке.

Управо кроз овај Зелени климатски фонд и кроз овај Глобални фонд постоји могућност да аплицирамо да добијемо бесповратна средства за решавање огромних инфраструктурних радова који ће помоћи да се превазиђу ове промене које се јављају у клими и због тога је ово, између осталог, важно.

Приче о противградним мрежама на много великом простору, приче о противградним ракетама, то су све ствари које се могу финансирати управо из ових фондова и због тога је јако важно да стекнемо једну општу подршку за решавање ових проблема и због тога је Париски споразум важан. Није он само један акт који је на папиру и који нема никакву своју конкретну вредност. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала вам.

Реч има Стефана Миладиновић.

СТЕФАНА МИЛАДИНОВИЋ: Поштована председнице, уважени гости и уважени министри и гости из министарстава, пред нама је 21 међународни споразум који би требало да ратификујемо на овој седници.

Моје колеге су говориле о многим споразумима, а ја ћу се укратко осврнути на споразуме који се тичу области саобраћаја, пре свега на ова два споразума из области авио-саобраћаја.

Први је Споразум са Специјалном Административном Регијом Хонгконг Народне Републике Кине, који је практично класичан споразум у авио-саобраћају и тиче се уређења односа са Хонгконгом, чиме ће се омогућити, пре свега, ближе повезивање Србије и Хонгконга, као и јачање културне и економске сарадње.

Други је Споразум о преносу надлежности за пружање услуга у ваздушном саобраћају између Владе Републике Србије и Владе Републике Хрватске. Он је техничке природе и односи се на процедуре и пренос надлежности ваздушног саобраћаја везано за контролу лета на територији обе државе. Овај споразум значајан је због потребе да се омогући безбедан и

ефикасан проток ваздушног саобраћаја и безбедно спровођење процедуре слетања и полетања како на територији Републике Србије тако и на територији Републике Хрватске.

С обзиром на то које је преостало време моје посланичке групе, ја бих се у неколико минута осврнула на ову одлуку о Националном програму јавне железничке инфраструктуре за период 2017–2021. године.

Према досадашњој Стратегији развоја саобраћаја за период 2010–2015. железнички саобраћај је, као вид саобраћаја, имао значајне и економске и еколошке предности у односу на друге видове саобраћаја и већу ефикасност масовног превоза путника и робе. Усвајањем новог закона о железници 2013, изменама и допунама 2015. године, а потом и новог закона о безбедности и интероперабилности железнице ми смо успоставили нормативни оквир за један потпуно нов, савремен концепт управљања управо у складу са овом стратегијом, али и у складу са планом Владе за наредни период, и јасно је било да ће ефекти примене ових нових прописа бити видљиви након неколико година.

Управо Национални програм јавне железничке инфраструктуре који је данас на дневном реду мора да одреди приоритете развоја, изградње, реконструкције али и одржавања функционалности јавне железничке инфраструктуре и пружи смернице за унапређивање услова за успостављање савременог концепта развоја железничког саобраћаја у Србији.

Програмом јесу дефинисани циљни техничко-технолошки параметри развоја наше инфраструктуре и планирани су како проширења инфраструктурне мреже тако и програми којима ће се постићи део потребне модернизације наших пруга, посебно пројекат реконструкције и модернизације деоница Паневропског коридора 10 кроз Републику Србију и магистралне пруге Београд–Бар.

Укратко бих се осврнула и на поглавље које се односи на интермодални транспорт као посебан вид транспорта и који треба да представља развојну шансу наше железнице.

Интермодални транспорт, који се заснива на мултимоделном транспорту, највећи део пута реализује железничким или водним путем, јер су ова два вида саобраћаја и економичнија и еколошки повољнија, а најкраће дистанце најчешће на почетку и на крају иду друмским саобраћајем.

Железница као носилац интермодалног транспорта има шансу и мора да унапреди своје пословање и са другим видовима превоза и одговори све строжим захтевима тржишта.

У Програму се препознаје развој интермодалних логистичких мрежа које јесу неопходне за укључивање Републике Србије у међународни интермодални транспорт и ово је перспективно највећи транспортни потенцијал железнице за транспорт различитих врста и роба и производа, јер се ради о заједничком

логистичком производу свих видова саобраћаја на савременом транспортном тржишту.

У овом плану види се и изградња, односно планирање нових терминала за интермодални и комбиновани транспорт робе, изградња терминала у Београду, Новом Саду и Нишу, поред постојећих железничких теретних ранжираних станица, као део железничке инфраструктуре.

За привреду је такође важно и да је овим планом предвиђен пројекат изградње првог модерног интермодалног терминала, који ће бити у Батајници, у Београду, са свим потребним капацитетима и колосечном везом, са железничком инфраструктуром као дела будућег логистичког центра.

Развијена инфраструктура нам је потребна, а оно што су Закон о железници и Закон о безбедности интероперабилности железнице обезбедили као формалне услове за нови концепт управљања и развоја железничког система уткано је у овај национални програм који води даљем развоју модерне и безбедне железнице, што јесте и циљ Владе и треба да буде циљ свих нас, и свакако ће Посланичка група Социјалистичке партије Србије подржати и ова документа.

На самом крају желим можда и да ризикујем да изазовем реплику али морам да злоупотребим ово време и да у своје име и у име колегиница осудим непримерену и недоличну реторику колеге Зорана Живковића. Као жена и политичарка није увређена само председница Парламента, већ свака од нас. Од Зорана Живковића захтевамо најмање да се извини пре свега председници Парламента, ово му није први пут, а од колега новинара очекујем да објаве протест којим смо овим поводом потписали ми народни посланици и народне посланице и овај протест су чак подржали и гости из Министарства и министри у Влади Републике Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала. Захваљујем.

Ваша посланичка група је потрошила време предвиђено за дискусију.

Муамер Зукорлић. Није ту.

Реч има народни посланик Милорад Мирчић.

Изволите.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Овде имамо неколико закона који се односе, пре свега, на војне споразуме, визни режим, контролу ваздушног простора, затим је ту међународна сарадња у очувању историје и чувању гробља, и инфраструктура српске железнице – Национални програм развоја инфраструктуре српске железнице. Када би човек био искрен, морао би да призна да свака ова област заслужује посебну седницу.

Што се тиче војних споразума, то је једна устаљена шема по којој се предлаже Скупштини. Једино што ми српски радикали овде поздрављамо и, у сваком случају, наглашавамо сарадњу са Белорусијом. Коначно се успоставља,

па и та војно-техничка, сарадња са Белорусијом, која има вишеструки значај. Прво, што би се рекло, да се пробије тај лед, који је био још из ранијег периода.

Када је Српска радикална странка деведесетих година предлагала да се успостави сарадња са Белорусијом, многи овде који су у редовима и позиције и опозиције тада су то дочекали са негодовањем, тврдећи – каква је корист од Белорусије? Један од колега који је дискутовао рекао је праву истину – Белорусија је из бившег система Совјетског Савеза задржала све оно што је најбоље, поготову када је у питању и војна техника и технологија, да не говоримо о другим предностима које може да користи Војска Србије у сарадњи са Белорусијом.

Што се тиче визног режима, треба успостављати те визне режиме на равноправним основама. Треба што више укидати потребу за визама, али што се тиче самог податка који је изнео министар да је пасош Србије на тридесет и неком месту у односу на сто четрдесет земаља укупно, колико се сећам, које се рангирају са значајем пасоша, не можемо се похвалити једном чињеницом – да дипломатски пасош поседује ташта Томислава Николића. То је срамота за све нас, а поготову за ову владу.

Ма можете ви, господине Одаловићу, да показујете прстом шта хоћете, али та брука и срамота остаје. То ћете морати да носите. Како ћете носити, то нико не зна. Сад када оде Томислав Николић, највероватније ћете почети да се посипате пепелом – како је то изнуђено, како је под притиском, али ташта није баш тај ранг и није особа која би требало да ужива дипломатски статус. Ми српски радикали упозорили смо вас на време. Знате, морате водити рачуна шта радите, поготову када сте на власти. Води се рачуна и када сте у опозицији.

Што се тиче контроле ваздушног простора, ово је веома значајна тема. Знате, овде се не ради само о успостављању нове линије авио-саобраћаја између Србије и Кине, овде се ради о контроли ваздушног простора или зрачног летења између Хрватске и Србије. Ми овде имамо доста података који су нејасни и сувише сувопарни, стручни, па нам је нејасно који ће то део Србије због потребе контроле слетања и узлетања на Аеродром Осијек бити под контролом службе летења Хрватске. Не можемо се баш тако опустити да кажемо – то је у склопу неке међународне сарадње.

У склопу међународне сарадње је нешто што је устаљено, када је у питању контрола летења на Аеродрому Београд, односно „Никола Тесла“, када је у питању летење са Аеродрома Ниш. То је одраније, а ми имамо овде нову чињеницу ради контроле летења изнад Аеродрома Осијек. То је комплетна контрола, карикирам ствари, али већи део територије или ваздушног простора изнад северног дела Србије. Јесте ту дефинисано на којој висини летења се врши контрола, да ли је то седам или четири, на ком се нивоу контролише, то је сад

мање битно, него је требало више објашњења, разјашњења шта то значи. То су нови моменти, нови тренуци када је у питању сарадња око контроле летења.

Што се тиче ових историјских споменика, у сваком случају заслужују велику пажњу. Оно што неки од нас појединаца можемо да приметимо, до сада се није посвећивала пажња очувању гробаља српских страдалника.

Када већ говорим о српским страдалницима, морам да исправим једног говорника одраније, који је рекао да су у логору у Немачкој били Срби и Црногорци. Тада се готово нико није изјашњавао као Црногорац, то су све били српски војници краљевске војске. А то сад што се на неки начин испод жита жели фалсификовати историја... Не постоји нигде ни један једини документ да су се у краљевској војсци изјашњавали као Црногорци. Ако је и било, онда су то били они који нису били српске националности, тако да морамо чувати аутентичност историјских догађаја.

Оно што је за нас неуобичајено изненађење то је да, када се ради о једном веома значајном документу који је пред нама посланицима, а зове се Програм јавне железничке инфраструктуре, и то Национални програм јавне железничке инфраструктуре, то је нешто што је фундамент развоја не само железничког саобраћаја него економије, привреде, и овде се не појављује ресорни министар – или, новогovorом речено, министарка; то је особа општег образовања; ко не зна, то је она што је задужена за све; после Тита само се она појавила – него је препустила да ми овде расправљамо са њеним колегама, који изражавају добру вољу али очигледно нису у материји.

Овде се ради не само о железничкој инфраструктури, овде је највећи пројекат, највећа инвестиција која је пред Србијом. Ово је цирка 2.700.000.000 евра укупна инвестиција. Сведоци смо да се свакодневно чине напори од стране Владе како би се успоставили споразуми и договори, потписали уговори око реконструкције железничких пруга, поготову око ових магистралних делова. И ми овде, уместо да добијамо да питамо ресорног министра или „ку“, министарку, ми овде морамо да причамо јавности, да објашњавамо детаље, а немамо одговор.

Наиме, шта је овде интересантно? Овде је интересантно да је Влада издвојила одраније 800 милиона за завршетак друмско-железничког моста на Дунаву код Новог Сада. Изградња тог моста подсећа на ону серију „Ђекна“ – када ће, не зна се. Сваке године обасипа нас информацијама Министарство, а поготову министарка, што кроз званична обавештења што кроз клађење са неким коалиционим партнерима, да ли ће се они бацити у Дунав кад се заврши тај мост или неће. Камо лепе среће да су то урадили без моста, бар би Србију ослободили великог терета, али ми морамо бити свесни да је то неуралгична тачка када је у питању друмско-железнички саобраћај. Србија плаћа и те како значајне казнене пенале због тога што се не одвија нормално железнички и друмски саобраћај. Морамо то да убрзамо ако је Влада издвојила та средства.

Друго, ево питам вас који замењујете Зорану Михајловић – како ви то мислите на крају да уклопите те различите системе инфраструктуре када је у питању железница? Ви знате да Русија даје кредит да монтира своју опрему, ви знате да Кина даје кредит да монтира своју опрему, европски фондови издвајају средства под условом да је њихова опрема. Како ћете уклопити те три наизглед једноставне опреме када је у питању инфраструктура? Мора европска стандардизација ако идете у ЕУ. Или се морате одрећи те ЕУ. Неће вас Европа прихватити.

Европу овде интересује само једно – доходовност и профитабилност железнице. И видите шта ви радите. Ви због те ЕУ, ван закона, супротно закону, да не кажем Уставу, Железницу организујете у нека три сектора. Шта вам је образложење? У договору са Светском банком. Па не може Светска банка да буде изнад закона и изнад Устава ове државе. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има министар Недимовић.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Захваљујем.

Поштована председавајућа, поштовани посланици, мислим да је јако важно, због јавности, неколико ствари рећи у погледу две ствари о којима је мало пре говорено.

Једна се тиче нашег рејтинга, односно српског пасоша и како је он цењен у међународним оквирима. Према подацима портала *Passport Index*, који се у свету користи као један од релевантних тачака на основу којих се то вреднује, пасош Републике Србије се налази на 37. месту од укупно 199 ранжираних држава и територија, пошто је шест територија укључено у то.

Исто, и друге међународне организације су окарактерисале Републику Србију да заузима 43. место када се као критеријум узима у колико се земаља без визе може ући са пасошем Републике Србије. Ово је чисто због јавности и због тога да би сви знали у каквом је тренутно статусу и положају српски пасош.

Друга ствар коју сам хтео рећи односи се на овај међународни споразум између Србије и Хрватске. Наравно да је у Споразуму обухваћен начин на који се контролише ваздушни простор, и реч је о цивилној контроли ваздушног простора. Нема никаквих других премиса и никаквих других скривених значења око овога.

Што се тиче железничке инфраструктуре, мени је јако велико задовољство што сам у доста говора чуо да се потенцира ова тема. И то је једна од најважнијих тема. Најјефтинији превоз је реком и железницом. Управо из тог разлога јако је важно да будемо свесни чињеница шта ће за нас представљати железнички саобраћај у будућности. Жежељев мост ће бити готов с јесени ове године. Јако је важно да то чвориште буде разрешено. Мислим да ће колегиница Михајловић, која ће бити у Парламенту у понедељак или кад буде први следећи

радни дан Парламента, моћи да вам да више детаља, али оно што је јако важно, железничка инфраструктура је једна од ствари на којима се нарочито инсистира и то сте добро приметили.

Прича о стандардизацији због различитих извора финансирања је неупитна. Постоји наша радна група која се бави усклађивањем свих ових тема заједно са ЕУ и са другим странама које учествују у овом поступку. Железница када буде изграђена апсолутно ће бити функционална и не би требало да дође ни до каквих проблема у погледу овога. У сваком случају, свака пажња и свака добронамерна сугестија је добродошла. Хвала вам пуно.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

(Милорад Мирчић: Реплика.)

Не, нема основа за реплику, члан 104. став 3. Заиста нема никаквих основа. Не, не можете ви. Може следећи говорник, да троши време посланичке групе.

Реч има народни посланик Милимир Вујадиновић.

МИЛИМИР ВУЈАДИНОВИЋ: Хвала, поштована председнице.

Даме и господо народни посланици, уважени чланови Владе Републике Србије, поштовани грађани, данас је пред нама сет законских предлога, 21 предлог закона, али заиста у једној неуобичајеној атмосфери.

Наиме, како би знали грађани Србије, посланик Зоран Живковић је данас најпримитивнијим увредама покушао да понизи председницу Парламента, да понизи народне посланике у овом уваженом дому. Али није то само увреда за њих; то је, наравно, увреда за целокупну нацију и важно је да грађани знају шта поједини посланици у њихово име чине у овом уваженом дому.

Рекоше данас неки представници политичких странака из опозиције да ови предложени закони немају ама баш никакве везе. Не бих се ја сложио са тим. Мислим да су и те како повезани. Ево, симболично, слика и прилика свега онога што је Влада Републике Србије радила у претходном периоду. Када погледате све ове споразуме, они јесу слика отварања врата и стварања пријатеља и на Истоку и на Западу, улазак у многе међународне организације; притом свакако водећи рачуна о сопственом интересу, пре свега о безбедности и славним традицијама Србије и њеног народа.

С тим у вези ја сам се некако базирао на два основна споразума. Први се тиче војно-техничке сарадње са Републиком Белорусијом, изнимно важно. Мислим да је целој Србији јасно колико је то важан споразум. Наиме, поштовани грађани Србије, ради се о модернизацији, о обнови једног система који је већ више од деценије систематски урушаван у Србији, нарочито у периоду до 2012. године. Започета је модернизација, ремонт, куповина наоружања и опреме, али Споразум свакако предвиђа школовање и обуку

кадрова у Војсци Србије, веома важна област која се дефинише овим споразумом, као и још много тога што се налази у овом споразуму.

Овај споразум јесте само део развоја укупних билатералних односа између Републике Србије и Републике Белорусије и наравно да је окренут ка очувању мира и безбедности и једне и друге државе, поштујући све оно што су унутрашњи прописи и законска решења у обе државе.

Међутим, поређења ради, такозваном реформом и модернизацијом наше војске која је наступила оног дана када су запалили овај уважени дом а доживела свој врхунац у периоду од 2003. до 2007. године, морам просто да направим једно поређење. Подсетићу Србију да је у том периоду на стотине тенкова и других оклопних возила у Војсци Србије продато, уништено, претопљено и јасно је каква је пошаст погодила одбрамбени систем Србије у том периоду. Кажем, близу 800 тенкова и оклопних возила у том периоду је распродано и претопљено. Сlike ради, поштовани грађани, упоредите то са оним што данас ради Влада Републике Србије на челу са премијером покушавајући и стварајући један озбиљан систем у региону, у циљу очувања безбедности и мира.

Што се тиче другог споразума, уважени министре Вулин, једна заиста важна ствар – Споразум са Чешком о очувању, чувању и одржавању наших војничких гробова у Чешкој, ја се надам у неком наредном периоду и чувању гробова широм света. Свакако да је ово прва Влада и ви јесте прво министарство које на озбиљан начин овоме приступа, на челу са премијером Вучићем. Нажалост, српских војничких гробова широм Европе и света не мањка, и много их је, али један смо од ретких народа који може да буде поносан на свако место страдања и на сваки војнички гроб у Европи, било где да се он налази, из било ког периода.

Мислим да је то нешто што је својствено само великим народима, иако смо ми бројчано мали народ, и то је нешто што љубоморно морамо да чувамо, а ово јесте прави корак у том правцу.

Као што је и прави корак оно што су урадили Влада Републике Србије и ваше министарство у неком претходном периоду. Наиме, јасно је да већ годинама уназад све значајне историјске датуме у прошлости српског народа обележавате заједно са Владом Републике Српске. Докле год те и такве одлуке и те и такве споразуме доносите, будите сигурни да ћете имати подршку посланика у овом парламенту, али и подршку већинске Србије, што је и најважније. Видели сте да као последица тих ваших дела подршка политици Владе Републике Србије расте од избора до избора. Видели сте колику сте подршку добили у априлу.

На крају да додам да ће и моја маленкост као народни посланик у дану за гласање подржати пре свега ова два законска решења, али и осталих 19, наравно, заједно са мојим колегама из Српске напредне странке. Ја вам честитам и

захваљујем на свему што радите за Србију и њене грађане и поручујем вам да у том правцу наставите. Хвала вам свима.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Јелена Жарић Ковачевић.

ЈЕЛЕНА ЖАРИЋ КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем.

Поштована председавајућа, поштовани министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, ја ћу се данас осврнути на предлоге закона који се односе на ваздушни саобраћај, и то на Предлог закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Хрватске о преносу надлежности за пружање услуга у ваздушном саобраћају, којим Република Србија преузима надлежност за пружање услуга у делу ваздушног простора Републике Хрватске који је потребан за безбедан и ефикасан проток ваздушног саобраћаја. Такође, Република Хрватска преузима надлежност за пружање услуга у делу ваздушног простора Републике Србије у пограничном подручју, због безбедног и ефикасног полетања, односно слетања на Аеродром Осијек.

Осврнућу се и на Предлог закона о потврђивању Споразума о ваздушном саобраћају између Владе Републике Србије и Владе Специјалне Административне Регије Хонгконг Народне Републике Кине. Иначе, иницијатива за закључивање овог споразума је дошла од стране авио-превозника „Ер Србија“. Напоменула бих да је „Ер Србија“ проглашена за лидера на тржишту авио-компанија у 2017. години од стране једне престижне авио-информативне куће из Сједињених Америчких Држава, из разлога што је надмашила бројне авио-компаније које су на тржишту много дуже од ње. Негде је то дошло и као награда за досадашња достигнућа, за увођење веома успешних летова, за стратегије које су развијене да би се „Ер Србија“ разликовала од осталих авио-компанија и да би унапредила своју мрежу.

Оно што бих ја посебно истакла, када сам већ у теми ваздушног саобраћаја, јесте развој Аеродрома у Нишу, не само из разлога што сам ја из Ниша, већ зато што он представља плод великог рада Владе Србије и Ниша као јединице локалне самоуправе и међусобне сарадње.

Пословање Аеродрома у Нишу је унапређено по свим параметрима. Уведено је 10 нових авио-линија у редовни путнички авио-саобраћај и једна линија у карго авио-саобраћај. Такође, реализован је низ инвестиционих пројеката, смањена задуженост предузећа и набављен је значајан део аеродромске опреме.

Уколико посматрамо начин на који је пословао Аеродром у Нишу од 1986. године до данас, можемо да констатујемо само велики напредак. Наиме, 1986. године скоро није било путника. Рецимо, у периоду од 2000. до 2003. године путника није било уопште, а 2016. године било је више од 120.000

путника. Такође, закључно са 1. априлом 2017. године број путника је већи од 60.000, са тенденцијом раста.

Што се тиче карго авио-саобраћаја, успостављена је редовна карго авио-линија и ја сам у свом говору који сам имала приликом доношења Закона о транспорту опасне робе подсетила да се, захваљујући тој карго авио-линији Ниш–Истанбул годишње може превести и до 4.000 тона робе, што ће Аеродром у Нишу учинити регионалним карго центром, што Ниш, наравно, није имао, а српска роба ће моћи да се извози. Такође, планирана је и модернизација Аеродрома и продужење писте, дакле даље се даје шанса развоју привреде.

Подсетила бих, такође, да је Аеродром „Константин Велики“ у Нишу по расту у категорији 4, а у категорији 4 су аеродроми који имају чак и до пет милиона путника годишње. Велики су планови од стране Владе Србије за Аеродром у Нишу, и то да се до 2021. године број путника попне за око 650.000 и да се до 2021. године превезе и више од пет хиљада тона робе.

Влада Србије наставља јаким темпом да ради на законима који побољшавају квалитет живота грађана Србије. Србија јесте постала чвориште ваздушног саобраћаја за цео регион, онако како је то премијер и навео у свом експозеу да ће се десити.

И на крају, зашто подржати предлоге који су пред нама а долазе од Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре? Прописи који су промењени јесу сада у складу са захтевима и у складу са европским прописима. Донет је сет закона који регулишу област саобраћаја, а самим тим и ваздушног саобраћаја. Потписано је и ратификовано више од 30 споразума о ваздушном саобраћају, што је два пута више него у периоду од 2000. до 2013. године. Први пут је урађена Стратегија транспорта опасне робе, унапређена је контрола транспорта и подигнута општа безбедност.

О великом раду овог министарства и Владе уопште у овој области може се говорити јако дуго, али, ево, и због овога што сам ја сада у кратким цртама изнела, ја негде себи дајем право да позовем колеге и колегинице народне посланике да ове предлоге који су данас пред нама, а стигли су од Владе Републике Србије, у дану за гласање подржимо. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Реч има народни посланик Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Даме и господо народни посланици, данашњи дневни ред подсећа на пролећно спремање шпајза. Као да су се чистиле фиоке – различити предлози закона о потврђивању разноликих споразума, види се и по присуству министара да су у питању различите области, различите теме, различити временски периоди када су споразуми закључени. И када се прочитају ови предлози, онда се заиста може констатовати да овде има врло мало добрих

споразума, да има потпуно непотребних, али да има и лоших и штетних за државу Србију.

Било би добро да сте их сврстали бар у једно пет, али у најбољем случају у три групације па бисмо онда могли мало комотније да расправљамо о томе. Било би, такође, добро да је ова седница започела јуче, да смо онда имали прилику да у четири сата, пошто је последњи четвртак у месецу, разговарамо последњи пут са премијером Републике Србије, да му поставимо понеко питање. Ја мислим да он није баш срећан што сте му ускратили ту могућност. Али сад шта је ту је, дневни ред имамо, спојили сте неспојиво, па ћемо мало по предлозима колико буде могуће за ово времена колико имамо.

Закон о потврђивању Споразума о изменама Споразума између Владе Републике Србије и Владе Руске Федерације о међународном друмском саобраћају, што се тиче СРС, јесте прихватљив, зато што се ми, откад постојимо, залажемо за сарадњу са Русијом. И заиста је оправдано. У Образложењу каже да је Споразум између ове две владе ступио на снагу 9. децембра 2011. године, да је њиме уређено обављање друмског саобраћаја и Влада тврди, ја више не знам ко је од вас овде представник за који предлог закона, углавном Влада тврди да размењивани контингенти дозвола за превоз ствари између Србије и Русије нису задовољавали потребе српске транспортне привреде.

Ако је то тако, а нема разлога да не верујемо, онда је то, из више разлога, добро. Добро је зато што имамо бољу и већу размену са Руском Федерацијом, и СРС ће увек тако нешто подржати, али и скренути вам пажњу да увек може и боље и више. Да се оканете ЕУ. Ајде полако, бар мало по мало, па се коначно определите, и због Србије, за сарадњу са Руском Федерацијом па ћемо онда на други начин да разговарамо.

Дакле, ово је споразум за који ми српски радикали мислимо да је добар и потребан, али такође мислимо да треба више споразума са Руском Федерацијом, по разним основама, јер без те сарадње тешко нама, верујте, а већ се то и те како осети.

Имамо закон о потврђивању Споразума о оснивању Регионалне канцеларије за сарадњу младих, са Статутом Регионалне канцеларије. Е, ово је нешто што није смело да се нађе на дневном реду. Знате, ви под овом фирмом тих неких проевропских фантазија – Регионална канцеларија за сарадњу младих, па би сад ваљда требало да се сви одушеavimo шта сте ви то постигли. Ви сте постигли то и кажете нам – циљеви који се желе постићи овим што ћете ви да усвојите јесу: помирење, мобилност, разноликост, демократске вредности, активно грађанство учешће и интеркултурално образовање. Шта ће у овом да раде млади људи из Србије? С киме ће да се мире и због чега? Шта су то млади Србије неком скривили да би требало са неким да се мире?

Али Споразум је потписала, и ви сте написали, АП Косово и Метохија. Нажалост, сви знамо да је то лажна држава Косово. То је разлог више због чега нисмо смели бити део овога. И, овим предлогом оснива се Регионална канцеларија за сарадњу младих, и то са седиштем у Тирани.

Министре Удовичићу, претпостављам да је ово ваш део, не могу више да похватам за шта је ко задужен у овим предлозима. Ово је лош предлог и нема подршку СРС-а, а на страну да ово кошта 389.000 евра. То што ће неки наши млади људи одлазити у Тирану, где баш и немају разлога да иду, верујте, то ће коштати толико. Овај споразум, односно закон о потврђивању Споразума је непотребан и лош.

Имамо Предлог закона о потврђивању Споразума између Савета министара Републике Албаније, Савета министара Републике Босне и Херцеговине, Владе Републике Македоније, Владе Црне Горе, Владе Републике Србије и Владе Републике Словеније о оснивању Балканских војномедицинских снага. Ово је, такође, апсолутно непотребно, зато што ова сарадња не може да постоји у пракси, нажалост.

И нисмо ми криви за то што не може. Сведоци смо да актуелна власт у Србији непрекидно окреће и други образ. Они са свих страна вређају, подривају, шта све не упућују према Србији, Србија не реагује. Водите ви такву политику, у то вам се у овом моменту не мешамо, али немојте да замазујете очи јавности, и ваљда тој вашој ЕУ, која треба да се задиви што ћете ви закључити овај споразум, који апсолутно не значи ништа. Нити ми можемо имати поверења у ове државе у некој недајбоже ратној ситуацији, а како бисмо и могли кад би они били ти који би са свих страна напали Србију.

Предлог закона каже, овде наводи, да имплементација овог споразума захтева финансијска средства и да то нас кошта девет милиона и четири стотине педесет хиљада динара. Имамо и даље годишње трошкове дванаест милиона, милион и по годишње, дванаест хиљада евра и тако даље. И ни по јада за све те трошкове када би ово била нека сарадња која би имала ефекта и која би имала смисла.

Дакле, не можемо ми, запамтите господо из Владе, имати пријатељску сарадњу ни са Хрватском, која је окупира Републику Српску Крајну, ни са Албанијом, која има претензије на територију Републике Србије, ни са Босном и Херцеговином, која жели да утопи Републику Српску, ни са Црном Гором, докле год је овај сепаратистички режим на власти, ни са Словенијом, јер још нико у Словенији није одговарао за оне младе војнике који су побијени на почетку ових последњих ратова и то нико и не пита, никога то више и не занима. Дакле, овај споразум вам не ваља.

Закон о потврђивању Меморандума о разумевању између Владе Србије и Уједињених нација о пружању доприноса у ресурсима мултидимензионалној

интегрисаној мисији Уједињених нација за стабилизацију у Централноафричкој републици. Е ово лепо треба да кажете овако, велики наслов, јавност пре свега треба да зна да ово подразумева да ћете послати 68 војних лица у јединицу, у болнице у Централноафричкој Републици.

Поставља се питање, које смо постављали када је ово уведено у Србији у време режима Бориса Тадића – да ли ови људи тамо иду добровољно? Тада су, у том режиму, тврдили да иду добровољно, па су се онда јављали људи именом и презименом тврдећи да су условљавани да ће, ако не иду, добити отказ на послу и тако даље. Дакле, министре Ђорђевићу, ни овај закон не ваља.

Закон о потврђивању Споразума из Париза. Ко оно беше малопре хвалио тај закон, министар Недимовић? Е, министре Недимовићу, ово такође није добро. Екологија и заштита животне средине јесу битни, свакако, али ви се под фирмом екологије и заштите животне средине уплићете тамо где нама место није. Праве се трошкови за државу. Говорили смо то и кад су били ови Кјото споразуми недавно, када сте били.

Споразум је, кажете, усвојило 195 држава чланица Конвенције, закључно са 22. септембром 2016. године Споразум је ратификовала 31 држава и тако даље, али помињете и говорили сте то малопре, циљ Конференције у Паризу је био постизање договора и усвајање новог правнообавезујућег документа који ће дефинисати обавезе држава чланица Оквирне конвенције Уједињених нација о промени климе за период после 2020. године и тако ће спречити раст температуре и тако даље.

Ми, нажалост, нисмо индустријски развијена земља да бисмо на било који начин могли утицати на ове климатске промене. Камо среће да јесмо, камо среће да смо ми развијена држава па да можемо због тога да се умешамо у овај посао на светском нивоу. Овако нема неке сврхе, само ћемо имати трошкове. Ништа ми ту помоћи не можемо; нити ми можемо смањити нити повећати температуру, једноставно немамо никаквог утицаја на то.

Закон о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Чешке Републике о заштити ратних гробова и војних меморијала. Ово је споразум који јесте прихватљив и немамо ту неких посебних примедби, ајде само да на овај начин почнемо да водимо рачуна и о својим меморијалима и својим жртвама кроз историју кад год су се десили. Дакле, не смета нам овај споразум.

Закон о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Белорусије у сарадњи у области туризма. Апсолутно подржавамо сваку сарадњу и са Белорусијом као и са Русијом. Имамо ми, хвала богу, у туристичкој понуди много тога неискоришћеног – министар Љајић није ту, можда би и он имао неки одговор на ово питање – и треба да се искористи, не само у сарадњи са Белорусијом него генерално, али сваки вид сарадње са Владом

Републике Белорусије је нешто што ми подржавамо, као и овај следећи Закон о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Белорусије о војно-техничкој сарадњи.

Министре Ђорђевићу, овај споразум треба да се подржи, али бисмо били много срећнији да сте нам понудили споразум за Српско-руски хуманитарни центар, да решимо то важно питање. Треба да дамо све бенефиције том Српско-руском хуманитарном центру, најмање онолико колико сте дали НАТО-у, и они пре вас и ви.

Дакле, подржавамо сарадњу са Белорусијом, војно-техничку сарадњу као и остале видове и, ево, подсећамо вас и надам се да ћемо имати одговор на ово питање пошто се то по медијима помиње, али заиста би требало да се позабавите овим Српско-руским хуманитарним центром и да им доделите имунитет, рекох, најмање онакав какав сте додели НАТО војницима.

Закон о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Хрватске о преносу надлежности за пружање услуга у ваздушном саобраћају – о томе је малопре говорио колега Мирчић. Дакле, ово нема нашу подршку. Хрватска нам дугује целу Републику Српску Крајину и тешко с њима може било шта да се сарађује.

Закон о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Савезне Републике Немачке о обављању плаћене делатности чланова породице чланова дипломатског или конзуларног представништва. Са неколико држава има исти овакав предлог и мислимо да ово заиста нема потребе. Ко су дипломатско-конзуларни представници чији чланови породице имају потребу да раде у земљи у коју оду? Ово је нешто... Ко зна кога имају намеру да доведу. То не треба да се подржи и ми српски радикали то нећемо подржати.

Имамо сад једну групу закона о потврђивању споразума између Владе Републике Србије. Ту је Влада Киргијске Републике, па Португала, Тајланда, Ирака... Ради се о укидању виза за носиоце дипломатских и службених пасоша. Није лоше, наравно, да се укину визе, али нема неке користи од овога, зато што сви носиоци дипломатских пасоша никада нису имали проблем да путују ни да прелазе границе у овим земљама. Ако постоји проблем са визама, онда тај проблем постоји за грађане који путују са обичним пасошем.

Ово можда јесте неки први корак до потпуног укидања виза, али није било потребно у овом, као што рекох, пролећном спремању, није било о главу, што би рекао наш народ, да се баш сад бавимо овим у оваквој гужви од предлога споразума.

Да видимо да ли је остао још неки споразум. Има Закон о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Специјалне Административне Регије Хонгконг о ваздушном саобраћају и Закон о потврђивању Споразума

између Владе Републике Србије и Владе Словачке Републике о сарадњи у области одбране.

Овај други закон говори да су предлогом утврђени модели сарадње, замислите... Замислите због чега ми доносимо закон – ради се о моделима сарадње сусрета министара одбране, начелника генералштабова, узајамних посета делегација оружаних снага, посета експерата, организација и одржавање обука и војних вежби.

Дакле, министре Ђорђевићу, без овог закона ви сте могли да идете у посету Словачкој, је л' тако? Шта ће вам закон да регулише да министар има право да може да оде у неку државу или начелник Генералштаба и тако даље? Дакле, овај закон, такође, није потребан. Он не смета, али заиста...

(Председник: Хвала. Потрошили сте време ваше посланичке групе.)

Хвала вама. Молим вас, само да завршим једном реченицом.

Постоје споразуми везани за Русију и Белорусију који имају нашу подршку; ови остали биће без подршке српских радикала. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Следећи говорник је Србислав Филиповић.

СРБИСЛАВ ФИЛИПОВИЋ: Хвала, председавајућа.

Господо министри, даме и господо, народни посланици, грађани Србије, данас имамо читав сет закона, 21 законски предлог на дневном реду. Рекао бих да је сваки од 21 законског предлога о потврђивању споразума добар, свеобухватан, да се односи на више сфера друштва у којима је потребно нешто урадити, и то је добро.

Од споразума на које желим у свом излагању да се осврнем на првом месту је Споразум о оснивању Регионалне канцеларије за сарадњу младих. Говори се и у Скупштини Србије и у јавности Србије зашто је нама потребно да имамо једну такву канцеларију, зашто се троши новац на младе, на разговоре, на путовања, на размењивање, на учење, упознавање младих. Па све несреће, свако зло, каже народ, долази из незнања. Што мање знате о некоме, што мање знате о нечему, то се више тога плашите и то је више страха међу људима. Око тога нема никакве дилеме, ни у Скупштини ни у јавности.

Ако су млади будућност наше земље и овог региона и ако њима треба да оставимо сутра здраве темеље на којима ће наставити да граде нашу балканску кућу, онда треба да урадимо и ми нешто за њих, ми који се данас бавимо политиком, па да оснујемо ту регионалну канцеларију за сарадњу младих – за комуникацију, развој њиховог искуства, за њихово упознавање где ће они пре свега научити да разумеју једни друге, да разумеју сопствене потребе, да разумеју разлике, да разумеју језике једни других, да разумеју историју и културу.

Ако то не будемо урадили, онда ћемо се кроз неколико деценија суочити поново са неким несрећама у региону Западног Балкана. Не смемо да дозволимо да свака генерација на Балкану буде ратна генерација, да свака генерација пролази кроз неку несрећу и да сваки пут изнова говори о помирењу, о сарадњи, о оснивању неких канцелара. Сада када оснујемо ову канцеларију, када потврдимо овај споразум, треба да кренемо, да наставимо да зидамо темеље мира и стабилности на западном Балкану.

Ако нема комуникација, ако нема упознавања, нема ни инвестиција, нема бољег живота, нема развоја, нема економије, нема будућности на овом простору. Ко ће онда да живи овде? Са ким ћемо да живимо? Не можемо као рогови у врећи да сачекамо 2020, 2030, 2040. годину и да сваки пут причамо једне те исте приче. Сарадња међу младима је будућност и апсолутно овакав предлог споразума има моју подршку и има подршку јавности Србије.

Друго о чему хоћу да говорим јесте споразум којим чувамо она војничка гробља, којим чувамо војне споменике, којим чувамо сећање. Ако немамо прошлост и ако је не памтимо, ако немамо историју, онда немамо ни будућност. Ево, то су та два споразума која наизглед немају везе, али будућност и прошлост имају. Морамо да памтимо оне који су гинули за ову земљу, оне који су своје кости остављали широм Европе и света да бисмо имали мир, да бисмо могли да живимо заједно, пристojно и нормално.

Зато апсолутна подршка и за ова два споразума о којима сам хтео да говорим данас и апсолутна подршка политици Владе Републике Србије и премијеру Александру Вучићу. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Захваљујем.

Реч има народни посланик Душица Стојковић.

Изволите.

ДУШИЦА СТОЈКОВИЋ: Захваљујем.

Поштовани председавајући, уважени министри, драге колеге народни посланици, поштовани грађани Србије, данас ћу говорити о Предлогу закона о потврђивању Споразума о оснивању Регионалне канцеларије за сарадњу младих, са Статутом ове организације.

Подсећања ради, у оквиру Самита о Западном Балкану, који је био у Паризу 4. јула 2016. године, када је свечано и потписан Споразум о успостављању Регионалне канцеларије за сарадњу младих, њено оснивање иницирао је српски премијер господин Александар Вучић, а његов предлог је прихватио албански премијер господин Рама. Они су заједно иницирали код лидера земаља Западног Балкана успостављање једне овакве канцеларије.

Циљ успостављања ове канцеларије је, пре свега, да се повежу млади из суседства. Неопходно је да повежемо младе Западног Балкана, неопходно је да им дамо прилику да се они повезују успостављањем пројеката – пројеката у

области образовања, спорта, културе, како би заједно конкурисали или преко невладиних организација или преко званичних институција из земаља из којих долазе.

Подсећања ради, једна оваква канцеларија је постојала након Другог светског рата између Француске и Немачке, канцеларија за младе која је успостављена давне 1963. године у оквиру Јелисејског уговора о пријатељству између Француске и Немачке. Пракса је показала да су студентске размене управо одиграле кључну улогу у превазилажењу нетрпељивости између две земље које су кроз историју највише ратовале. Управо су, заправо, студентске размене допринеле залечењу оних послератних рана и успостављању једног процеса помирења и сарадње.

Желела бих да кажем даље да је заиста и Статут, али и Споразум, који се налази пред свим народним посланицима, до најситнијих детаља предвидео све могуће ситуације, као што је који је то мандат ове канцеларије, који су то кључни органи који делују у оквиру ове регионалне канцеларије, али и који је буџет којим располаже ова канцеларија. Буџет је два милиона евра за период од три године, за сваку годину, с тим што је контрибуција потписница таква да је Србија највећи контрибутор, са 38,9%, док је Црна Гора најмања, са 4,4%.

Органи који су успостављени и који ће допринети бољем раду ове регионалне канцеларије су Управни одбор, Секретаријат, затим Саветодавни одбор и бројне радне групе, а седиште ове канцеларије се налази у Тирани. Подсећања ради, у свакој земљи потписници биће формиране и локалне канцеларије.

Чему ће, заправо, допринети рад ове регионалне канцеларије? Пракса је показала да су проблеми младих исти или слични, без обзира на то из које земље Западног Балкана долазили. Али проблеми младих пре свега се тичу незапослености, затим недовољне мобилности, непризнавања диплома.

Овакви и слични споразуми ће управо допринети да се ти проблеми на бољи и бржи начин реше. Досадашња пракса је показала да ће управо мобилност младих људи и могућност да саслушају једни друге, да седе за истим столом заправо допринети решавању друштвенополитичких проблема који постоје у региону Западног Балкана, али и да се просто превладају тековине ратне прошлости из претходних деценија.

Допринос Регионалне канцеларије иде у правцу процеса помирења, веће мобилности међу младима, јачању мира и стабилности у региону и истовремено елиминисању додатних етничких и верских предрасуда и стереотипа у земљама региона.

Желим такође да вам кажем да је успостављање Регионалне канцеларије део започетог Берлинског процеса, да резултати Берлинског процеса, који је иницирала немачка канцеларка Ангела Меркел, заправо доприносе да имамо

конкретне резултате. Недавно је Народна скупштина усвојила Споразум о оснивању Фонда за западни Балкан. Затим, људе можемо повезати мостовима, пругама и ауто-путевима. Један део Берлинског процеса је управо и то да наставимо ка даљем регионалном повезивању и јачању инфраструктурних пројеката. У току је израда пројектне документације за изградњу ауто-пута Ниш–Приштина–Драч, којим ће се повезати коридори 10 и 7 и повезаће се ови коридори са албанским лукама, али исто тако и изградњом пруге Краљево–Рудница–Приштина–Скопље.

Дакле, овакви и слични пројекти ће заправо допринети да имамо сталне контакте међу лидерима Западног Балкана, међу грађанима који живе у овим државама, али исто тако ми ћемо сести за исти сто, ми ћемо се боље међусобно разумети, међусобно поштовати и самим тим доћи ће до смањења тензија на целокупном простору.

Искористила бих прилику да позovem све младе из Београда, Приштине, Сарајева, Тиране, Скопља и Подгорице да се активно умреже и да се укључе у рад Регионалне канцеларије преко својих невладиних организација, преко својих локалних канцеларија у земљама потписницама из којих долазе и преко својих званичних институција.

Такође, желела бих да искористим ову прилику и да позovem све своје колеге и колегинице народне посланике, јер овај споразум и ови споразуми, којих је 21 који се данас налазе на дневном реду, заиста немају толико везе са политиком, хајде да покажемо да смо солидарни, хајде да своје страначке дресове бар данас или до дана за гласање оставимо по страни и да у дану за гласање подржимо усвајање овог и сличних споразума. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Ивана Стојиљковић.

Изволите.

ИВАНА СТОЈИЉКОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министри са сарадницима, даме и господо посланици, данас су веома важни споразуми на дневном реду пред нама из области одбране, из области саобраћаја, спољних послова, али ја ћу се посебно осврнути на један споразум, и то врло кратко, мислећи да неће нико њега помињати, да неће говорити о њему, али драго ми је што се данас велики број посланика управо осврнуо на Споразум из Париза, о климатским променама.

Зашто желим да истакнем важност овог споразума и самих климатских промена и саме области заштите животне средине? До доласка Владе Александра Вучића 2014. године ово је била најпроблематичнија област, управо отварање Поглавља 27, пре свега зато што су остављени бројни проблеми и остављено је у наслеђе велико улагање новца које је нама тада изгледало потпуно имагинарно и изгледало је да нећемо моћи да достигнемо те цифре.

Захваљујући озбиљном раду и Владе Александра Вучића и овог министарства задуженог за заштиту животне средине, Србија је данас једина земља кандидат за чланство која је добила отварање Поглавља 27 без услова. То је, наравно, велика награда за марљив рад овог министарства и комплетне владе.

Такође истичем да је успостављен Зелени фонд, као одрживи национални систем финансирања пројеката. Треба истаћи да је у овој години повећана наплата по основу еколошких накнада за чак 50%, а то значи да ће око 10 милијарди динара ући у буџет Републике Србије по овом основу. Добијају се бесповратна средства за многе пројекте, дакле из области третмана отпадних вода, за изградњу постројења за пречишћавање воде, за депоније. Са око шест милијарди динара је влада Александра Вучића помогла и субвенционисала рециклажну индустрију и, оно што је веома важно у овој области, то су, прекогранична и међународна сарадња.

Што се тиче самих климатских промена, Србија има стратегију. Што се тиче Министарства, Министарство има јасну стратегију и све се то преноси на локалне самоуправе, од самих пројеката енергетске ефикасности, мењања фосилних горива алтернативама, коришћења обновљивих извора енергије и многих других решења. Дакле, Србија иде чврстим кораком ка отварању Поглавља 27 и то је велика заслуга рада владе Александра Вучића и Министарства за заштиту животне средине.

Дакле, овај споразум пре свега подстиче нас на смањење емисије гасова и не бих могла да се сложим са колегиницом да Србија не може по том питању ништа да учини. Наравно да може, може сваки појединац, јер свако локално деловање што се тиче заштите животне средине даје глобалне ефекте. Дакле, обавезује нас на смањење гасова, такође на одрживо коришћење шума, што није само битно по питању самих климатских промена, већ као што смо имали недавно, нажалост, искуство са поплавама, то ће омогућити да се лакше боримо и са поплавама и са ерозијом и, као што је уважени министар рекао, најбитније је за нас што се отварају фондови, значи отварају се финансијска средства, међународна помоћ и то је оно што ће допринети да се и буџет Републике Србије по овом основу пуни и да, наравно, ми решавамо и своје проблеме заштите животне средине.

Наравно, као и све моје колеге, подржаћу и све остале споразуме у дану за гласање. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Миланка Јевтовић Вукојичић.

Изволите.

МИЛАНКА ЈЕВТОВИЋ ВУКОЈИЧИЋ: Захваљујем.

Уважени председавајући, поштовани министри са сарадницима, колеге посланици и посланице, пред нама је данас сет споразума из различитих

сегмената друштва, али оно што је значајно јесте да сви ови споразуми доприносе успостављању добре сарадње, добрих билатералних односа између Републике Србије и других држава. Али ови споразуми и те како утичу на економски раст и развој у различитим сегментима, на пример у сегменту одбране наше земље, затим у сегменту саобраћаја, како железничког тако ваздушног и друмског саобраћаја, али пред нама су данас споразуми који се односе и на прошлост. Државе које се са дужном пажњом не односе према својој прошлости, немају ни своју садашњост, а немају ни своју будућност.

Ова влада се на крајње одговоран начин односи према својој прошлости, према онима који су свој живот дали за слободу Србије, који су свој живот као борци изгубили на другим ратиштима, или као борци или као ратни заробљеници. Зато најпре желим да поздравим споразум који је Влада Републике Србије потписала са Владом Чешке Републике, а који се односи на заштиту ратних гробова и војних меморијала.

Наравно, овај споразум се заснива на начелима међународног хуманитарног права, на начелима Женевске конвенције о заштити жртава рата, из 1949. године, али оно што посебно желим да истакнем то је начин сарадње који је предвиђен овим споразумом. Наиме, сви они борци који су погинули у преко 40 земаља у Европи имају право да не буду безимени, имају право да имају своје име и презиме. Управо овим споразумом, као начин сарадње између Републике Србије и Републике Чешке, прописано је да ће се успоставити попис свих српских жртава и свих чешких жртава. Врло је важно да знамо и да се с дужном пажњом односимо према имену и презимену свих оних који су свој живот дали за слободу и част Србије.

Оно што такође желим да кажем то је да је овим споразумом предвиђено, а да овај споразум не би остао само мртво слово на папиру, и формирање заједничке комисије која ће и те како водити рачуна о имплементацији овог споразума. Да се ова влада одговорно односи према својој прошлости и својим жртвама говори и тај податак да су буџетом за 2017. годину на разделу 28 Министарство за рад, борацка и социјална питања, а на програмској активности борацке и инвалидске заштите предвиђена новчана средства управо за очување ратних споменика и меморијалних центара за 2017. годину; наравно, буџетом ће такође бити предвиђена средства и даље, за 2018. годину.

Оно што такође желим да истакнем као врло значајан споразум то је Споразум о војно-техничкој сарадњи између Владе Републике Србије и Владе Белорусије. Зашто желим да истакнем овај споразум? Зато што је сарадња у области одбране и те како значајна са војног аспекта, али и са аспекта економског развоја наше земље. Зашто? Зато што је овим споразумом предвиђена и војно-техничка сарадња у наоружању и војној опреми, али и војно-техничка сарадња што се тиче модернизације оних предузећа која се баве

наоружањем и војном опремом. Знамо да је наменска индустрија и те како значајан покретач економског развоја Републике Србије и улагањем у наменску индустрију се у ствари директно утиче на бруто друштвени производ и на економски напредак Србије.

Такође, овај споразум значајан је и са аспекта размене и усавршавања стручњака, како из Републике Србије тако и из Белорусије – пренос знања, пренос искуства. Са искуственог аспекта, научно-техничког знања и са аспекта спровођења заједничких пројеката између Републике Србије и Белорусије овај пројекат је значајан, наравно, и сви други споразуми из области саобраћаја.

Саобраћај и те како може да утиче на привредни раст и економски развој Републике Србије. Сви споразуми који се односе како на ваздушни тако и на друмски саобраћај, али и Национални програм за железничку инфраструктуру и те како имају значај за економски напредак земље.

У дану за гласање гласаћемо за све предложене споразуме. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Студенка Ковачевић.

Изволите.

СТУДЕНКА КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем.

Поштовани председавајући, даме и господо народни посланици, поштовани министри и поштовани грађани, на данашњем дневном реду налази се и Споразум између Владе Републике Србије и Владе Републике Белорусије о сарадњи у области туризма.

Између ове две владе билатерални односи у овој области су традиционално добри, међутим, овим споразумом сарадња ових двеју земаља значајно ће се унапредити. Досадашњи резултати туристичког промета нису на очекиваном нивоу, када посматрамо расположиве туристичке могућности. Недостаје организовани наступ и промоција наше туристичке понуде за потенцијалне туристе из Републике Белорусије.

Могу слободно да кажем да је иницијатива за овај споразум потекла од Републике Белорусије, што је сасвим схватљиво с обзиром на то да се наше понуде односе на посете планинским центрима, затим посете бањским местима и посебно програм који се односи на верски туризам Србије.

У Споразуму су назначени посебни облици сарадње од интереса и значаја за развој туризма у обе државе, у циљу даљег развоја туристичке размене на принципу узајамне користи. Такође се предвиђа подстицање сарадње између органа државне управе у сфери туризма, као и проширивање сарадње између субјеката туристичке индустрије, укључујући и оне који инвестирају у област туризма. Даље, предвиђа се да ће обе стране тежити поједностављивању пограничних и других формалности у вези са туристичком разменом и биће

олакшана размена информација о развоју туристичког тржишта, као и о учешћу на међународним сајмовима.

Оно што је такође важно а обухваћено је овим споразумом јесте подстицање међусобне сарадње у оквиру чланства у Светској туристичкој организацији. Чланом 7 предвиђа се још једна важна ствар, а то је сарадња образовних институција које припремају кадрове за рад у области туризма, а све то са циљем унапређења услуга. Дакле, један комплетан споразум којим свака страна одређује компетентне органе који ће пратити реализацију самог споразума.

Овакви споразуми су још један елемент у укупној економској сарадњи између земаља и нека ово буде позив и осталим субјектима у сфери туризма да настоје да се овакав вид сарадње прошири на што већи број земаља. Наредне године, односно 2018, у Београду ће се одржати четрдесети јубиларни међународни сајам туризма, што свакако даје могућност за више оваквих споразума.

Наравно, у дану за гласање молим колеге да прихватимо овај предлог. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Станислава Јаношевић.

Изволите.

СТАНИСЛАВА ЈАНОШЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани представници Владе Републике Србије, поштоване колеге народни посланици, јављам се по основу Предлога закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Руске Федерације о међународном друмском саобраћају. Хтела бих више да се осврнем на ову тему, уважавајући ваше време.

Дакле, обављање друмског саобраћаја са Руском Федерацијом уређено је на основу Споразума између Владе Републике Србије и Владе Руске Федерације. Овим споразумом је предвиђено да се како билатерални тако и транзитни превоз обавља на основу дозволе коју издају надлежни органи који сваке године без накнаде размењују међусобно усаглашени број образаца дозвола.

Међутим, морам да нагласим да размењивани контингенти дозвола нису били довољни, уопште нису задовољавали потребе српске транзитне привреде. Били су нам потребни већи. Ми смо ту негде дали либералнији предлог везано за транзит робе, што су Руси прихватили и што ће умногоме побољшати трговину и економску сарадњу Србије и Русије. Свима нам је јасно од каквог је то пресудног значаја, јер смо ми спољнотрговински партнери.

У прилог овом поменутом споразуму свакако иде побољшање стања путева у Србији. Сведоци смо како се ради на Коридору 10, на ауто-путевима и железници, а поред тих великих пројеката осврнула бих се на оне нешто мање.

Могу вам говорити највише из средине одакле долазим, пре свега о граду Зрењанину.

Тренутно се у Зрењанину на више места у самом граду граде локални путеви, што највише радује моје суграђане и ми тиме показујемо велику одговорност. Зрењанинска локална самоуправа потврђује оно што је говорила током саме кампање, дакле ми радимо и настављамо а кампања није у току, и ја сам на то изузетно поносна. Нисам сигурна да су то наши претходници били у стању да ураде.

Оно што је од виталног значаја за Средњобанатски округ и за мој град, пре свега за студенте, ауто-превознике, али генерално за транзит, јесу радови на путу првог Б реда Нови Сад – Зрењанин код жабаљске раскрснице према Зрењанину, коју су министар Кнежевић и министарка Михајловић обишли у првим данима њиховог развоја. Министар Кнежевић је истакао од каквог је значаја изградња овог пута, јер просто упућује и указује на побољшање привредног амбијента и што квалитетнијег живота наших суграђана.

Мени је изузетно жао што сада тренутно у овој сали нема више представника и посланика из опозиције; увек када моје колеге и ја говоримо, они се осмехну на нешто од тога. Морам вам признати, у томе уопште не видим ни трук, јер он није пре свега гест који симболизује радост. И коначно је неко, као што је актуелна влада Републике Србије, успео да уради нешто толико добро, и не само да је радио већ ће радити увек у интересу свог народа. Увек ћу подржати овакве предлоге закона, као и сет оних предлога који су на дневном реду, па позивам и све своје колеге да у дану за гласање гласају. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Блажа Кнежевић.

БЛАЖА КНЕЖЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министри, поштовани народни посланици, данас ћу говорити о Националном програму јавне железничке инфраструктуре за период од 2017. до 2021. године.

Пред нама је данас најзначајнији стратешки документ изградње, реконструкције и одржавања железничке инфраструктуре. Документ обухвата период од 2017. до 2021. године и ово је први пут да се у Републици Србији доноси петогодишњи програм јавне железничке инфраструктуре и један од најнеопходнијих сегмената свеобухватне реформе железничког сектора.

Предлагач у документу планира пре свега наставак и завршетак реализације развојних пројеката започетих у претходном периоду. Сви смо ми сведоци врло конкретних пројеката који се реализују у железничком саобраћају. Готово свакодневно можемо пратити напредак на том пољу и на добром смо путу да после више деценија када неко помене железницу не помислимо да

морамо да се наоружамо стрпљењем и свим осталим и да се припремимо за вишечасовно кашњење возова.

Железница је на најбољем путу да буде попут оне у развијеним земљама у Европи. Наравно, још доста тога треба урадити и веома је похвално што је предлагач зависно од расположивости финансијских средстава идентификовао и образложио на једном месту развојне пројекте, чијом ће се реализацијом значајно повећати безбедност и ефикасност железничког транспорта.

Поред кредитних средстава међународних финансијских институција и билатералних аранжмана и буџета, велики напори се улажу како би се значајнија средства обезбедила из фондова ЕУ.

У планирању развојних пројеката за период од 2017. до 2021. године водило се рачуна не само о економском, већ и о друштвеном и еколошком аспекту. Циљеви који се желе постићи усклађени су у реалном временском оквиру, односно чињеници да се могу остварити у дужем временском периоду. Дугорочно је планирано да железничка инфраструктура на транспортном тржишту понуди својства која представљају њене највеће компаративне вредности, а то је апсолутна посвећеност безбедности, пре свега, нижа потрошња енергије и заштита животне средине.

Стање железничке инфраструктуре указује на вишедеценијско недовољно улагање у одржавање саме инфраструктуре. С обзиром на то да се, наравно, само одржавање не може избећи, то је резултирало значајним смањењем брзине на најзначајнијим пругама. Резултат је смањење конкурентности саобраћаја у односу на алтернативне правце као и видове саобраћаја. Велики напори се улажу у последње три године како би се железници вратила улога која јој припада и свакако да је још доста тога потребно урадити. Управо из ових разлога пред нама је документ који треба реализовати у циљу повећања безбедности и ефикасности железничког система.

Србија је транзитна земља и тај положај мора искористити. Ово ће донети и новац, али и побољшати мобилност грађана и квалитет, пре свега, живота. Један свеобухватни план, који је у документу представљен, представља азбуку улагања и активности које је потребно предузети у наредном периоду када говоримо о железници и свакако је добар приступ који онемогућава један стихијски развој када је у питању железница.

Такође, ако узмемо у обзир колико је километара ауто-пута урађено, како ауто-пута тако и регионалних путева, ако имамо пример „Ер Србије“, који је изванредан пример и који је већ регионални лидер што се тиче авио-превоза, ако узмемо пример Нишког аеродрома, који обара све рекорде транспорта путника, онда знамо да је Влада Републике Србије заједно са Министарством предузела праве кораке да будемо права и модерна европска држава што се тиче саобраћаја. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Драган Вељковић. Није ту.

Реч има народни посланик Оливер Огњановић.

Изволите.

ОЛИВЕР ОГЊАНОВИЋ: Поштовани председавајући, уважени министри, даме и господа народни посланици, акценат стављам на Споразум између Владе Републике Србије и Владе Руске Федерације о међународном друмском саобраћају, закљученог разменом нота.

Обављање друмског саобраћаја са Руском Федерацијом урађено је Споразумом Владе Републике Србије и Владе Руске Федерације у међународном друмском саобраћају који је ступио на снагу 9. децембра 2011. године. Чланом 11. овог споразума предвиђено је да се транзитни превоз ствари обавља на основу дозвола коју издају надлежни органи страна, који сваке године без накнаде размењују међусобно усаглашени број образаца дозвола.

Размењивани контингенти дозвола нису задовољавали потребе српске транспортне привреде. Свима су нам познате ЦЕМТ дозволе које омогућавају да камиони без заустављања језде европским друмовима целе наредне године, без обзира на то колико пута излазили из једне или улазили у другу земљу. Овде је реч пре свега о либерализацији ових веома важних трговинских односа друмског карактера. Добро је да се обе стране, Влада Републике Србије и Влада Руске Федерације, залажу за олакшање па и укидање квоте и ограничења на увоз и извоз, односно трговину друмским путем. Ограничавање трговине никоме не доноси добро, јер живимо у глобалном свету, где су међународне везе и сарадња основа битисања сваке државе. Свакако је потребно олакшати транспорт.

Лутрија у којој превозници нестрпљиво и под великим знаком питања стоје у редовима и надају се да ће добити дозволу никоме није потребна. Ова грана вапи за либерализацијом.

Сетимо се протеста возача превозника, километарских колона камиона незадовољних превозника. Велики број међународних превозника из године у годину остајао је без ових повластица. Важно је остварити што чвршћу везу са Руском Федерацијом као једним од наших најзначајнијих спољнотрговинских партнера.

Закључивање овог споразума олакшаће обављање транспортног транзитног превоза ствари и унапредиће трговинску и економску сарадњу са Руском Федерацијом.

Надлежни орган за спровођење овог споразума је министарство надлежно за послове саобраћаја, које одговорно и ефикасно ради свој посао. Због тога не сумњам да ћемо ову прилику искористити. Апсолутно подржавам овај и сет споразума који су предложени и позивам остале колеге да гласају за. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Љиљана Малушић. Изволите.

ЉИЉАНА МАЛУШИЋ: Хвала, председавајући.

Поштовани председавајући, господо министри, даме и господо народни посланици, данас ћу говорити о три споразума. Први је Предлог закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Белорусије о војно-техничкој сарадњи.

Пре свега да кажем да имам ту част и задовољство да сам у Посланичкој групи пријатељства са Белорусијом, о којој мислим све најлепше. То је наш стратешки партнер, оверени пријатељ, а врло је битно истаћи да је врло квалитетан и јефтин ремонт у овој земљи. Е зато треба потписивати овакве споразуме. То је наш министар Ђорђевић одрадио у јануару ове године, и не само то, било је још споразума, на велико задовољство Републике Србије.

То је земља која нам је проверен пријатељ и треба развијати и потписивати и даље споразуме, јер на тај начин јачамо билатералну сарадњу, која је изузетно важна. У овом случају Белорусија има нама много тога да понуди од војно-техничке сарадње. То је земља са огромним потенцијалом од које ми много тога можемо да научимо. Овај споразум нам даје правни оквир где ћемо моћи да размењујемо пројекте, да шаљемо стручњаке из једне у другу земљу, да се бавимо технологијом на највећи и најбољи начин.

Оно што треба истаћи још о тој нашој дивној сарадњи и добрим билатералним односима су и вежбе које се одржавају већ три године уназад. Прошле године смо имали ту част и задовољство да имамо заједничку вежбу под именом „Словенско братство 2017. године“ у нашој земљи. Ове године ће то бити у јуну у Белорусији, и све честитке за то. Наиме, ове вежбе се изводе управо да би се едуковала војска, а све зарад борбе против тероризма. Браво, и настављамо ову сарадњу.

Други споразум који је потписан потписао је господин Љајић као министар туризма, што је врло важно јер ми заиста имамо изузетан потенцијал. Република Србија је једна изузетно лепа земља са огромним потенцијалом. Можемо да понудимо бањски туризам, затим здравствени туризам, спортски туризам, планински туризам, разгледање градова, апсолутно све. Срећна сам због тога и сигурна сам да ћу у дану за гласање подржати оба предлога ових закона.

Оно што бих још нагласила је Предлог закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Индонезије о укидању виза за носиоце дипломатских и службених пасоша, јер сам председница Групе пријатељстава са овом предивном земљом и, оно што је најважније, треба истаћи да нама тако далека што се дестинације тиче а тако блиска и пријатељски настројена земља признаје интегритет Републике Србије. Браво, то су прави

пријатељи и то је лојалност и на томе се заснивају билатерални односи. Сигурна сам да ћу једног дана посетити ову лепу али далеку земљу.

Оно што још треба истаћи је да се, заиста, не само ми посланици него комплетна влада свесрдно залаже за добре односе са овом земљом, а то се и потврдило јер је тако далека земља почела да улаже у привреду и економију ове земље и направљена је фабрика „Индофуд“ у Инђији, која је највећи произвођач нудли на свету. Свака част.

У дану за гласање подржаћу све предлоге ових закона. Хвала на пажњи.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала. Да ли неко жели да искористи своје право из члана 96. Пословника, а није искористио? (Не.)

Закључујем заједнички јединствени претрес о предлозима аката из тачака од 1. до 21. дневног реда.

Поштовани народни посланици, с обзиром на то да је Народна скупштина завршила расправу о свим тачкама дневног реда ове седнице, сагласно члану 87. став 5. Пословника Народне скупштине, одређујем 29. мај 2017. године, са почетком у 11.00 часова, као дан за гласање о тачкама дневног реда Пете седнице Првог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2017. години. Хвала.

(Седница је прекинута у 19.55 часова.)